

समन्तकूटवण्णना

॥नमो तस्स भगवतो अरहतो सम्मासम्बुद्धस्स ॥

१. सततवितत किञ्चित् धस्तकन्दप्पदप्पं
तिभवहितविधानं सब्बलोकेककेतुं,
अमितमतिमनग्घं सन्तिदं मेरुसारं
सुगतमहमुदारं रूपसारं नमामि ।
२. हतदुरिततुसारं मोहपङ्कोपतापं
मनकमलविकासं जन्तुनं सेसकानं,
कुमतिकुमुदनासं बुद्धपुब्बाचलगा
उदितमहमुदारं धम्मभानुं नमामि ।
३. सकलविमलसीलं धुतपापारिजालं
सुरनरमहनीयं पाहुनेय्याहुनेय्यं,
उजुपथपटिपन्नं पुञ्जखेत्तं जनानं
गणमहमभिवन्दे सारदं सादरेन ।
४. इति कळित पणामा हन्त्व सब्बोपसग्गे
सुगतविमल पादम्भोजसम्पात पूतं,
सुमनसिखरिराजं वण्णयिस्सं सुरानं
वसति मतुलमेतं साधुजन्तु सुणन्तु ।
५. सवणा लपना चेव सतिया चापि वन्दना,
यस्स सम्मा सुखी होती निब्बाणज्चाधिगच्छति ।
६. तस्मा सप्पुरिसेहेदं पत्थेन्तोहि तिसम्पदं,
सवणीयज्हि साधूहि अचिक्खित्तेन चेतसा ।
७. यो लोकतिलको नाथो पूरेत्वा दस पारमी,
जातोसि तुसिते काये सन्तुसितोति विस्सुतो ।
८. आराधितो सुरादीहि कालो मारिस ते अयं,
तिण्णो तारयिमं लोकं बहू अप्परजक्खका ।
९. एतदत्थाय ते वीर पूरिता दस पारमी,

- बाहुं पितुस्स पुत्तो'व लोको आलम्बते तुवं ।
१०. तेसं तं वचनं सुत्वा महासत्तो महामती,
विलोकने विलोकेत्वा पञ्चामल विलोचनो ।
११. जम्बुदीपगगकमले कणिका'व मनोरमा,
पुरी कपिळवत्थू'सि विसाणा'व सुधासिनं ।
१२. सिङ्गीनिक्खमयाभास तुङ्गसिङ्गसमङ्गिता,
मणिसीहपञ्जराकिण्ण पासादा यत्थ भासरे ।
१३. सघने गगने निच्चं सतेरतसतानि'व,
अनिलेरितपज्जोत सोण्णकेतु अहू यहिं ।
१४. जनानं नीलनेत्तेहि वदनेहि तु या पुरी,
मधुपालिसमोन्नद्ध कज्जिनी सिरिमावहे ।
१५. रङ्गतुङ्गतुरङ्गेहि गज्जितेहि च या पुरी,
सघोसुत्तुङ्गकल्लोल लोलसागरसन्तिभा ।
१६. अक्खमाना'व देवानं पुरलख्या भुजा इव,
मन्दानिलेरिता तुङ्ग नानारागद्धजा यहिं ।
१७. नानावेसधरा यस्मिं नानाभूषण भूसिता,
नानासम्पत्तिसंयुत्ता नानाविज्जासु पारगा ।
१८. नवयोब्बन उद्दामा रूपेण च मनोहरा,
सच्चेषु निरता निच्चं अनक्कुट्टकुला सियुं ।
१९. निच्चं कीळा विदद्धाहि नरनारीहि सेविता,
या पुरी साधुरूपा'सि मधुरालापिनीहि च ।
२०. तस्मिं सद्धादयोपेत ओक्काककुलकेतुको,
सुद्धोदनक्खयो आसी विस्सुतो भुवनत्तये ।
२१. यस्सङ्घिकमले सब्ब भुभुजानं महीतले,
किरीटमणिहिङ्गालि कीळन्ती'व निरन्तरं ।
२२. यस्स पत्थटतेजेन पुरनेतापि दिवाकरो,

वहनीचम्बरे लीलं ओसधीपतिनो दिवा ।

२३. यस्स दानप्पवाहो तु नानायाचक जन्तुनं,
मनोदधीसु वेलन्तेतिक्कमन्तोव सत्ततं ।

२४. मतिया सुरमन्तीव धनेन धनदो विय,
रूपेन कुसुमेसुं व यो जुम्हति महीतले ।

२५. तस्साभिसित्ता रज्जेन महामायाति विस्सुता,
चन्दिका विय चन्दस्स गिरिराजां व कपालितो ।

२६. लक्खीं व वासुदेवस्स सीतां व रामराजिनो,
महेसीसि वरारोहा सुन्दरी सुन्दराधरा ।

२७. तस्सा कुच्छिकरण्डम्हि अनग्घरतनं विय,
खत्तिंसाहि निमित्तोहि विम्हापेन्तो सदेवकं ।

२८. सितम्बुजकरो सन्तो सितेभच्छापको विय,
कत्वा पदक्खिणं मातु पटिसन्धिमगण्हि सो ।

२९. दसेकादसमासेन तस्सेवं आसि चेतना,
पस्सितुं सकजातीनं गन्त्वान नगरं तदा ।

३०. निवेदेत्वा तमत्थं सा रज्जो तेन सुसज्जिते,
सपरिच्छदा तदा मग्गे गच्छन्ति अन्तरापथे ।

३१. देवतानं मनोनन्दकर नन्दन सन्निभं,
दिस्वान लुम्बिनिं नाम उय्यानं मननन्दनं ।

३२. तस्मिं कीळितुमुस्साहा पविसित्वान तं वनं,
कीळन्ति उपगन्त्वान मङ्गलं सालपादपं ।

३३. विलोल पल्लवाकिण्णं सुफुल्लकुसुमोनतं,
गहेत्वा सालसाखं सा सुरत्तकर पल्लवा ।

३४. देवेहि गहितां रक्खा महमाने सदेवके,
जनेसि तनयं माया तत्रट्ठा लोकलोचनं ।

३५. ब्रह्मानो लोकपाला च मनुस्सा कमतो तदा,
सोण्णजालाजिनादीहि गण्हिंसु जननन्दनं ।
३६. महिं पतिट्ठितो धीरो पस्सित्वान ततो दिसा,
उत्तराभिमुखो सत्तपदं गण्त्वा'म्बुजे ठितो ।
३७. दिसन्तमवलोकेत्वा सुफुल्लम्बुजलोचनो,
निच्छारेसासभिं वाचं अगगो सेट्ठो'तिआदिना ।
३८. ब्रह्मामरनरादीहि पूजितो च नमस्सितो,
कमेन अभिवट्ठन्तो जुण्हपक्खे ससी यथा ।
३९. ब्रह्मूनं छत्तछायाय मन्दारकुसुमन्तरे,
सानन्दामन्ददेवेहि धुतचामरमज्झगो ।
४०. दिब्बेहि रूपसद्देहि गन्धेहि च रसेहि च,
फोट्टुब्बेहि च दिब्बेहि मोदमानो अनेकधा ।
४१. दिब्बेहि रमणीयेहि नच्चोहि वादितेहि च,
पदानेकसहस्सेहि थूयमानगुणाकरो ।
४२. पत्त्वा सोळसमं वस्सं जातिसङ्गस्स मज्झगो,
दस्सेत्वा'सेससिप्पं तं लोके विज्जति यं तदा ।
४३. जातिसङ्गं पमोदेन्तो देवे च मनुजे'पि च,
लब्ध्वा यसोधरं देवि'नुकूलं जातिजातियं ।
४४. सोण्णदप्पणसङ्कास सोम्मानन विभुसितं,
नीलनीरजसङ्कास विसालायत लोचनं ।
४५. सिङ्गारमन्दिरद्वारे धजोपमभमुद्वयं,
हेमकाहलसङ्कास नासिकं रूपलक्खिया
४६. नीलवेल्लितधम्मिल्ल जिमुतोभय कोटियं,
निच्चविज्जुल्लताचक्क मनुज्जकण्णपासकं ।
४७. सातकुम्भनिभाभास पयोधरघटद्वं,
सुवण्णद्वितटायात निज्झराकारहारकं

४८. देहदेवहुमालम्ब पारोहाभभुजद्वयं,
अङ्गुलीपल्लवन्तम्बु बिन्दुचारु नखावलिं ।
४९. देहमालालिमालाभ रोमराजिविराजितं,
रूपणवतरङ्गाह वलित्तय विचित्तकं ।
५०. सोण्णरम्भासमावट्ट पिणोरुद्वय सुन्दरं,
सन्निरकलिकाकार चारुजङ्घा विभूसितं ।
५१. पच्चक्खरूपलक्खिञ्च लीलानिचय सन्निभं,
गुणानमाकरं साधु वेलंव रतिसागरे ।
५२. कन्तो वसन्तराजां व कन्दप्पो व सुरूपवा,
ससी व दस्सनीयो च सूरियो विय तेजवा ।
५३. अचलत्तेन मेरूव गम्भीरेनण्णवो विय,
ब्रह्मस्सरो पियंवादी पञ्जाय च अनूपमो ।
५४. वसन्तो सो महावीरो पुरस्मिं कपिलव्वये,
दिस्वा निमित्ते चतुरो उय्यान गमनञ्जसे ।
५५. पब्बज्जाभिरतो नाथो गन्त्वा उय्यानभूमियं,
सुफुल्लचम्पकासोक नागादां गोहि मण्डितं ।
५६. फुल्लपङ्कज कळहार जलाजलय सताकुलं,
मन्दमन्दानिलायात नानामोदेहि वासितं ।
५७. सरा सरं समायात मधुब्बत निसेवितं,
फलपुप्परसुद्धाम द्विज सङ्घं निकूजितं ।
५८. नच्चन्त मत्तमोरानं निच्चं मण्डपसन्तिभं,
दिब्बन्त मिगसग्धानं कीळामण्डप सन्निभं ।
५९. समीर सिसिरोदार धारासीकर वारिहि,
धारामण्डप पन्तीहि जनानन्दकरं वरं ।
६०. उय्यानवनमागम्म देवराजाव नन्दनं,
कीळन्तो निजपुत्तस्स सुत्वान जातसासनं ।

६१. निवत्तो विस्सकम्मेन सहस्सक्खोव भूसितो,
पुरं पविसमानोव किंसा गोतमि भासितं ।
६२. सुत्त्वान निब्बुतपदं तदा चित्तानुकूलकं,
सन्तुट्ठो सानुरागो च लक्खग्घं तारभासुरं ।
६३. हारं तिस्साय पेसेत्वा गन्त्वान सकमन्दिरं,
देवराजविलासेन निसीदि पवरासने ।
६४. अथागम्म तदा नेकनाटिका परिवारयुं,
वज्जन्ति भेरियो तासु पग्गह्हा काचि नारियो ।
६५. नानालयसमाकिण्णं गीतं गायन्ति काचि'पि,
धमन्ति सुसिरं काचि काचि वादेन्ति तन्तियो ।
६६. चारु बिम्बाधरारम्म पयोधरभरा सुभा,
विसालायत नीलक्खा सोमसोम्मानना तदा ।
६७. नच्चन्ति पुरतो तस्स भेरिमण्डल मज्झगा,
देवकज्जाव रङ्गम्ही रसभावनिरन्तरं ।
६८. दिस्वान सो तमच्छरियं विरत्तो विसये तदा,
उरत्ताळज्ज अद्दक्खि सब्बन्तं भेरिताळनं ।
६९. परिदेवं'चुपट्ठासि गीतं संसारसागरे,
वायुवेग विकारं'व नच्चं चिन्तेसि नायको ।
७०. 'कदाहं घरमोस्सज्ज पब्बज्जासिरि मुब्बहे?'
इच्चेवं चिन्तयन्तो सो सुपन्तोव सयी तहिं ।
७१. 'यं निस्साय मयं एत्थ नच्चगीतेसु व्यावटा,
सो'यं'दानि सुपी' अम्हे कस्सदानि करोम तं? ।
७२. इति चिन्तिय ते तत्थ तुरियेसु सके सके,
आलम्बा सयिता कज्जा सुसज्जाज्जमनिस्सिता ।
७३. खादन्ति काचि दन्तानि काचि लाला वहन्तियो,
काचि रुदन्तियो तत्थ विलपन्ति अथा'परा ।

७४. काकच्छन्ति'पि सेहम्पि गिलन्ति च चमन्ति च,
करोन्ति नादं नासाय घरू'ति च खिपन्ति च ।
७५. मुत्तयन्ति तदा काचि रहस्सं विचरन्ति च,
दुग्गन्धं वाति तं ठानं सुसानं आमकं यथा ।
७६. पबुद्धो अड्डुरत्तम्हि गते तत्थ निसीदिय,
अद्विख तासं नेकानि विकारानि तहिं तदा ।
७७. तस्सेवं पेक्खमानस्स भवे संविग्गचेतसो,
आदित्तं उपट्ठासि मने खलु भवत्तयं ।
७८. दावानल समादित्त महारज्जायथा गजो,
तथेवासि नरिन्दस्स गेहतो गमने मती ।
७९. ततो वुट्ठाय सयना करोन्तो अभिनिक्खमं,
वितक्केसि महाराजा पस्सितुं सकमत्रजं ।
८०. पविसित्वा ततो गब्भं सनिकं सन्तमानसो,
पस्सित्वा सह पुत्तेन निद्वायन्तिं यसोधरं ।
८१. चिरागतं महापेमं धारयं सकमानसे,
बुद्धो हुत्वापि'मं सक्का पस्सितुं इति चिन्तिय ।
८२. गतो नाथो ततो ठाना बोधिया बद्धमानसो
तदहेवासि बुद्धोति कामुको को न चिन्तये ।
८३. सिनेरु मुद्धरन्तोव पादुद्धरिय निक्खमं,
छन्नमाहूय आनीतं कन्थकं तुरगाधिपं ।
८४. अस्सराजं तमारुह सह छन्नेन रत्तियं,
देवेहि विवटद्वरा पटिपज्जि महापथं ।
८५. चक्कवाळेसु नेकेसु देवता सुसमागता,
दीपधूपद्धजेहे च गन्धमालेहि पूजयुं ।
८६. पुरतो सट्ठीसहस्सानि दण्डदीपानि धारयुं,
तथा दक्खिणपस्सम्हि वामपस्से च पच्छतो ।

८७. गगना पुष्पवस्सानि वस्सापेसुं छ देवता,
मन्दारवं कोकनदं सुगन्धं चित्तपाट लिं ।
८८. चम्पका सोक पुन्नाग नागपूगाग सम्भवं,
मालतीवस्सिकीयादी नानावल्लीहि सम्भवं ।
८९. पदुमुप्पल कलहार कुमुदाद्याम्बु सम्भवं,
सुगन्धमधु मत्ताहि छप्पदालीहि कूजितं ।
९०. पुष्पवस्सं पवस्सिस्थ तिसयोजनमज्जसे,
पसत्तो तत्थ तुरगो दुक्खतो अगमी तदा ।
९१. एवं पूजाविधानेहि गन्त्वा नोमं महानदिं,
सितसेकत सङ्किण्णं बहुमीनकुलाकुलं ।
९२. तीरट्ठो पस्सि सो धीरो गङ्गानारिं रसावहं,
करोन्ति वीचिबाभाति एणेपुष्पोपहारकं ।
९३. अस्सेन तं महानोमं लङ्कापेत्वा महामती,
परतीरे पतिट्ठासि विमले वालुका तले ।
९४. पब्बजितुं मयेत्थेव युत्तं नो मे पपञ्चितुं,
इति चिन्तिय ओभाय धारिताभरणानि सो ।
९५. छन्नस्स पटियादेत्वा कन्थकञ्च हयाधिपं,
निसितं खग्गमुग्गह् समोलिं छिन्दि कुन्तलं ।
९६. एवमावज्जयं नाथो सचेहं सुगतो भवे,
तिट्ठतु गगने गन्त्वा इति उक्खिपि चम्बरं ।
९७. ततो सक्को महग्घेन मणिचङ्कोटकेन तं,
पटिग्गहेत्वा सिरसं नेत्वा देवपुरं चरं ।
९८. कारेत्वा मणिथूपं सो नीधेत्वा तं सिरोरुहं,
अत्थाहं पतिमानेति सहदेवेहि नेकधा ।
९९. महाब्रह्मोपनीतट्ठपरिक्खारं महामती,
पटिग्गहेत्वा कासावं निवत्थो पारुतो तदा ।

- १००.पुब्बे वियम्बरं गय्ह अम्बरे खिपि नायको,
पटिग्गहेत्वा तं ब्रह्मा नेत्वा ब्रह्मपुरं चरं ।
- १०१.द्वादसयोजनुब्बेधं कत्वा थूपवरं सुभं,
तत्थ तं निदहित्वान पणिपातेति सब्बदा ।
- १०२.सम्पुण्ण मनसङ्कप्पो पब्बज्जासिरि मुब्बहं,
छादेन्तो कामलेनेव मरुं चडक्कमि नायको ।
- १०३.ततो अम्बवनं गन्त्वा विन्दन्तो पीतिजं सुखं,
वीतिनामयि सत्ताहं रम्मे पादपमण्डपे ।
- १०४.ततो राजगहं गन्त्वा पारुपित्वा चीवरं,
गहेत्वा मणिवण्णं सो पत्तं करतलम्बुजा ।
- १०५.बत्तिस लक्खणूपेतो अनुब्यञ्जन मण्डितो,
ब्रह्मज्जुगतो भगवा पुरसेट्टमुपागमि ।
- १०६.विसिखन्तरेन गच्छन्तं लोकेकनयनं जना,
दिस्वा एवं विचिन्तेसुं नायं यो सो जनाधिपो ।
- १०७.कामं पुरवधुसोम्म वत्तसम्बन्धकारणा,
चन्दो'यमागतो अज्ज सकवेसेन नो मति ।
- १०८.सुत्त्वान तं तदा केचि हसन्ता वचनन्तरं,
नायं ससी ससडेका सो भानुमेसो'ति नो मति ।
- १०९.बोधेतुमागतो कामं पोरीनं वदनम्बुजे,
सकीयेनेव रूपेन विम्हयं पोरिमानुसे ।
- ११०.किं भो उम्मत्तका अत्थ एवं मा वदथा'धुना,
सतरंसी उण्हरंसी न सो एसो अविग्गहो ।
- १११.कामेनालसजन्तुहि कीळितुं पुरमागतो,
सरूपेन न नो अत्थि संसयो बलु मानसे ।
- ११२.तेसं तं वचनं सुत्वा हसन्ता केचि जन्तुनो,
तुम्हे खलू न जानाथ सबाणे सधनू हि सो ।

११३. इस्सरो कन्तरूपेन तुङ्गमन्दिरता पुरं,
केलासो इति सम्पत्तो जहाथ विमतिं इध ।
११४. तेसम्पि वचनं सुत्वा हसन्तेके जना तदा,
नायं हरो तिनेत्तो सो केसवेसो इधागतो ।
११५. विचिणन्तो सिरिं अज्ज पुरसेट्टमुपागतं,
वेसेनज्जेन मज्जाम एत्थ नो नत्थि संसयो ।
११६. पहरित्वा करं केचि सुत्वा तं वचनं नरा,
हसन्तेवं तदावोचुं वासुदेवो न वे अयं ।
११७. कामं सरोजनाभो सो वामनो कण्हविग्गहो,
अयमज्जतरचण्णेन आगतो पाकसासनो ।
११८. पुरं देवपुरन्तेतं मज्जमानो महाजुतिं,
पस्सितुन्ति पटिज्जातो मा भोन्तो विलपन्तु वे ।
११९. सुत्वा तेसं गिरं केचि केळिं कत्वान नेकधा,
तुम्हे सक्कं न जानाथ सो हि भो वजिरायुधो ।
१२०. एसो हि भो महाब्रह्मा ब्रह्मलोका इधागतो,
पमत्ता किन्नु वेदम्ही ब्रह्मबन्धु पुरे इध ।
१२१. अथेसं वचनं सुत्वा केचि पण्डितजातिका,
नेते चन्दादयो कामं मा मोहं भो पकासथ ।
१२२. चतुराननो महाब्रह्मा सोमसोम्माननो अयं,
समन्तपोत्थको ब्रह्मा पत्तहत्थो'यमब्भुतो ।
१२३. कामं पारमितापुण्ण पसत्थो पुरिसो अयं,
निच्चं वन्दथ पूजेथ थोमेथेतं महाजुतिं ।
१२४. एवं वदन्ता सब्बे ते नागरा पुरिसुत्तमं,
गन्धपुप्फेहि पुजेन्ता नमस्सन्ता तमन्वगुं ।
१२५. नेत्तारित्तेहि पाजेन्ता मुनिनो रूपसागरे,
जन्तवो मननावायो पारं पस्सिंसु नो तदा ।

- १२६.तदा लोकेकनयनो सपदानेन वीथियं,
चरं यापनमत्तं व लब्धागम्म पुरा बहि ।
- १२७.पण्डवं गिरिमासज्ज तस्सच्छायाय सो मुनि ।
सङ्घाटिं पज्जपेत्त्वान निसज्ज पुरिसासभो ।
- १२८.अदिट्ठपुब्बं दिस्वान पत्ते मिस्सकभोजनं,
सज्जातपटिकूलो तं नुदित्वा पच्चवेक्खणा ।
- १२९.अमत्तं विय तं भुत्वा विक्खालेत्वा मुखं दका,
पत्ते वत्तं चरित्वान मुहुत्तं तत्थ विस्समि ।
- १३०.पवत्तिं तं निसामेत्वा बिम्बिसारो नरिस्सरो,
सीधं तमुपगन्त्वान कतानुज्जो निसीदिय ।
- १३१.निमन्तयित्वा रज्जेन अनिच्छन्ते यतिस्सरे,
अनुग्गहाय मे युत्तं बुद्धभूतेनिधागमं ।
- १३२.एवं निमन्तितो तेनाधिवासेत्वा महामती,
अगमासुरुवेलाय मतुलोरो परक्कमो ।
- १३३.पधानं पदहित्वान छब्बस्समतिदुक्करं,
पकासेत्त्वान लोकस्स मोक्खं नत्थिति तेन सो ।
- १३४.ततोप्पभुति वत्तन्तो मज्झिमप्पटि पत्तियं,
कायस्सानुग्गहं कत्वा ततो सम्पिणितिन्द्रियो ।
- १३५.मूले जपालनिग्रोधपादपस्स महामुनि,
निसीदि निजसोभाहि ओभासेन्तो दिसोदिसं ।
- १३६.तदा सेनानि निगमे सुजाता खीर दायिका,
सम्पुण्णमनसङ्कप्पा याचित्वा वटदेवतं ।
- १३७.धीरं देवोति मज्जन्ति तुट्ठहट्ठा पमोदिता,
हेमपातिं सपायासं दत्त्वान इदमंबुवि ।
- १३८.यथा मय्हं महादेव इद्धा पत्थित पत्थना,
तथेव तव सङ्कप्पो खिप्पमेव समिज्झतु ।

१३९.इति वत्वान वन्दित्वा कत्वा च नं पदक्खिणं,
पक्कन्ताय सुजाताय धीरो पातिं समादिय ।

१४०.उपगन्त्वानातिरम्मं नदिं सो नीलवाहिनिं,
सुप्पतिट्ठितनामहि नदीतित्थे निसीदिय ।

१४१.भुज्जित्वा ऊनपण्णास पिण्डं कत्वान भोजनं,
विस्सज्जेत्वा ततो पातिं पटिसोतं नरासभो ।

१४२.ततो सालवनुय्याने विस्समन्तो दिवादिने,
दिस्वान सुपिने पञ्च अत्थं तेसं विचिन्तिय ।

१४३.आबोधिमूलतो मग्गे देवेहि समलङ्कते,
मणितोरणपालीहि पुण्णकुम्भद्वाजादिहि ।

१४४.सायण्हसमये नाथो गच्छन्तो बोधि सन्तिकं,
दिस्वान सोत्थियं नाम थूयमानं दिजुत्तमं ।

१४५.तेन दिन्नड मुट्ठिन्तु गहेत्वा नीलसद्वलं,
बोधिमूलमुपागम्म कत्वान तं पदक्खिणं ।

१४६.अकासि तीणसन्थारं पाचीनाभिमुखं तदा,
ततो महिं द्विधा कत्वा समुट्ठासि महासनं ।

१४७.उच्चं चुट्ठसहत्थेन नाना चित्त विचित्तितं,
अभट्ठनहित्थ तत्रट्ठो इच्चेवं दळ्ळमानसो ।

१४८.कामं तचो नहारू च अट्ठि च अवसिस्सतु,
उपसुस्सतु मे गत्ते सब्बन्तं मंसलोहितं ।

१४९.न उट्ठहामबुज्जित्वा न जहे वीरियं मम,
अधिट्ठित्वा एवं सो निसीदि वजिरासने ।

१५०.अनतिक्कमं ठपेत्वान चरणं चरणुपरि,
कमलं कमलेनेव मणिबन्धं विधाय सो ।

१५१.बालासोकदलासत्त परं वा'सोकपल्लवं,
निधाय नयनानत्त पाणिं पाणितले जिनो ।

- १५२.यथा सञ्जाघनालीढ तुङ्गकञ्चन पब्बतो,
सुरत्तचीवरच्छन्न चारिगत्त विराजितो ।
- १५३.उदयावलकोटिम्हि दिप्पन्तोव दिवाकरो
कन्धरोपरि दिप्पन्त मुखमण्डलमण्डितो ।
- १५४.यथा चामिकरब्बम्हे सुनीलं सीहपज्जरं,
असम्पकम्पम्हेहि पिहितद्धसुलोचनो ।
- १५५.नीलुप्पलकलापंच जननेत्तालिपातनं,
सज्झुदण्डसमाबद्ध बोधिकखन्धमफस्सि सो ।
- १५६.निसिन्नो बोधितो छेज्ज पवाळतरुणङ्कुरा,
पतमाना समन्तासुं तेजं विय कुबुद्धीनं ।
- १५७.द्रेवा तत्थ समागज्जुं खिप्पं दससहस्सियं,
कमलासनोरगा चेव सिद्धविज्जाधरादयो
- १५८.सहम्पति महाब्रह्मा ब्रह्मसेनापुरक्खतो,
सितातपत्तं धारेन्तो ठीतो सम्बुद्ध सन्तिके ।
- १५९.वीसं रतन सतायामं विजयुत्तर नामकं,
सङ्खं धमेन्तो अट्ठासि सादरो पाकसासनो ।
- १६०.सुयामो सह सेनाय थोमयन्तो नराधिपं,
मणितालवण्टं पग्गय्ह मन्दमन्देन वीजति ।
- १६१.जितकित्ति लतगगम्हि सस्स पुप्फंच पुप्फीतं,
वाळविजनिमुग्गय्ह अट्ठा सन्तुसितो तर्हि ।
- १६२.बेलुवं वीणमादाय गीतं नानालयानुगं,
पज्चसिखो ठितो तत्थ गायमानो अनेकधा ।
- १६३.महाकालो'पि नागिन्दो नागसङ्घपुरक्खतो,
थोमेन्तो तत्थ अट्ठासि नवारहगुणादिहि ।
- १६४.रङ्गभुमिं मापयित्वा गहेत्त्वान वरङ्गना,
उपहारं करोन्तट्ठा तिम्वरू सूरियवच्चसा ।

- १६५.आगन्त्वा सह सेनाय सितङ्गो सितभुसनो,
धतरट्टो ठितो पुब्बे आरक्खं कुरुमानको ।
- १६६.पूरेन्तो सकसेनाय दक्खिणस्सं विरूळ्हको,
आरक्खं कुरुमानट्टा नीलङ्गो नीलभुसनो ।
- १६७.विरूपक्खो'पि अट्टासि पालयं पच्छिमं दिसं,
रत्तङ्गाभरणो वम्मी निजसेनापुरक्खतो ।
- १६८.उत्तरस्सं ससेनाय आरक्खं कुरुमानको,
सोण्णवण्णङ्गाभरणो अट्टासि नरवाहनो ।
- १६९.किमेत्थ बहुलापेन जातिक्खेत्तम्हि देवता,
नागता नेव वाहेसुं सब्बे एत्थे'व ओसटा ।
- १७०.गगनातोतिण्णकेतु पादेहि पथवीतले,
नागादयो न धुतासुं केतुनं बहु का कथा ।
- १७१.न धूता धजपादेहि वायुतुद्दामवुत्तिहि,
तारका गगने ब्रूमो किन्नु तत्थ धजालुता ।
- १७२.पुब्बदिसा चक्कवाळ सिलायुग्गतकेतुनं,
पादानि परभागादि चक्कवाळसिलन्वगुं ।
- १७३.चक्कवाळ महामेरु युगन्धर नगादयो,
पुप्फावतंसका'वासुं नानावण्णेहि सङ्खुता ।
- १७४.वामामन्दमकरन्द बिन्दुसन्दोह सुन्दरं,
उल्लोल पदुमाकिण्ण वितानं वासि अम्बरं ।
- १७५.खित्तसोगन्धचुण्णानि देवब्रह्मादिना तहिं,
वितानं विय खायन्ति चक्कवाळग्गमण्डपे ।
- १७६.क्कप्पूरागरुधूपेही तत्थ तत्थुग्गतेहि मा,
कालब्भकूटच्छन्नोव आसि मज्जं कथेमु किं ।
- १७७.जातिक्खेत्तेसु देवेहि कतग्घिकुसुमादिना,
नोसीना धरणी भारा दिसेभानं बलं अहो ।

- १७८.अम्बरालम्बमानानी पुष्पदामानि भूतलं,
आकङ्कनाय देवेहि बद्धरज्जुव भासरे
- १७९.अञ्जोञ्जकरमुग्गह गगने सुरसुन्दरी,
परिभ्रमन्ता गायन्ति तत्थ तत्थ मनोरमं ।
- १८०.उभो भुजे विकासेत्वा मण्डितं सुरसुन्दरी,
भमन्ति भन्तभेण्डुव तत्थ तत्थम्बरे युगा ।
- १८१.नीलुप्पलकलापादी गहेत्वान सुरङ्गना,
ठीतासुं परिवारेत्वा पूजमाना नरिस्सरं ।
- १८२.रत्नपल्लवकलहार कमलुप्पल सङ्गते,
सन्नीरकुसुमाकिण्णे पुण्णेसोगन्धवारिही ।
- १८३.कञ्चनादिघटे गह अम्बरे सुरसुन्दरी,
कत्वान सुगतं मज्झे पूजयिंसु समन्ततो
- १८४.कञ्चनादासहत्था च काची कञ्जा तथा ठिता,
तालवण्टे गहेत्वान ठीतासुं काचि देवता ।
- १८५.काचि मङ्गल संयुत्त वचना तव पत्थना,
समिज्झतुति घोसेन्ती परिवारेत्वा ठिता जिनं ।
- १८६.सिरिवच्छादि पग्गह अट्ठमङ्गलमुत्तमं,
ठीतासुं गगने नारी परिवारेत्वा मुनिस्सरं ।
- १८७.नच्चन्ति केचि कीळन्ति सेलेन्ति च ललन्ति च,
वादेन्ति केचि गायन्ति वेलुक्खेपं करोन्ति च ।
- १८८.नेकपुष्पग्घिपन्ती च तथा दीपग्घिपन्ति च,
मणिचामीकरासज्झु अग्घिका पन्तियो तथा ।
- १८९.आब्रह्मभवनुग्गम्म चक्कवाळसमन्ततो,
तिट्ठन्ति जलमानायो बुद्धस्स मङ्गलुस्सवे ।
- १९०.सत्तरतनसम्भुता नाना तोरणपन्तीयो,
हेमरम्भामया चापि तथा दुस्समया सियुं ।

१९१. नानावण्णेहि नेकेहि छत्तेहि च निरन्तरं,
चक्कवाळोदरं आसि सरंच कमलाकुलं ।
१९२. तत्थ तत्थुज्जलानेक यन्तदीपावली मही,
तारकाजालकाकिण्ण गगनङ्गनसन्तिभा ।
१९३. धजन्तरित छत्तांसुं चक्कवाळगिरूपरि,
निरन्तरांसुं तत्थेव घटदीपा च तोरण ।
१९४. नानातुरियनादेहि नानासङ्गीतिताहि च,
साधुवादेहि नेकेहि चक्कवाळो फुटो अहू ।
१९५. अहो महन्तता तस्स बुद्धस्स कतमङ्गले,
पूजाविसेसं तं को हि मुखेनेकेन भासती ।
१९६. चतुम्मूखो सहस्सक्खो द्विसहस्सनयनो फणी,
दसकण्ठोपि तं सब्बं नेव सक्कोन्ति भासितुं ।
१९७. एवं सुरासुरब्रह्म वेनतेय्योरगादिहि,
निरन्तरं कतानेक महामह समाकुले ।
१९८. तस्मिन्तु वासरे मारो पस्सित्वा भुवनं इदं,
आमन्तेत्वा सानुवरे आहेवं सकुतूहलो ।
१९९. सब्बे दिब्बविमाना भो सुज्जा दिस्सन्ति छड्डिता,
पुरपालम्पहापेत्वा क्व गतांसुं सदेवका ।
२००. किम्भो मार न जानासि मत्तो सुत्तोसि अज्ज किं,
सुद्धोदनिय सिद्धत्थो मायाय तनयो अयं ।
२०१. पुरेत्वा पारमी सब्बा कत्वान अभिनिक्खमं,
बोधिमुले निसिन्नो सि अज्ज बुद्धो भवामीति ।
२०२. तस्स पूजाविधानत्थं दससहस्सीसु देवता,
समागता हट्टुट्टा करोन्तज्ज महामहं ।
२०३. किन्नु ते बधिरं सोतं किन्नु परिहायि लोचनं,
धजग्गा ते न दिस्सन्ति उल्लोलं ते न सूर्यति ।

२०४. तेसं तं वचनं सुत्वा अन्तको खलु पापिमा,
दुक्खितो दुम्मनो तेसं सोचन्तो इदम्बुवि ।
२०५. अहो वतांति परिहानि संसारस्स महा अयं,
असारो खलु संसारो सिद्धत्थे विभवं गते ।
२०६. अहो वतांति नट्टम्हा तिवट्टं परिपुरितं,
होति भो दहना दट्टवनंवाति अलक्खिकं ।
२०७. निरालोकं तिलोकं भो असुरं वासरं यथा,
परिमोसरतनं होति रज्जं वेदं जगत्तयं ।
२०८. ममेस विसयं हित्वा याति सिद्धत्थदारको,
तेन यातेन मग्गेन निक्खमन्ति बहुज्जना ।
२०९. भवन्तं न करोतेसो याव सुद्धोदनत्रजो,
एथ गच्छाम सिद्धत्थमसिद्धत्थं करोम भो ।
२१०. मापेथ भेरवं वण्णं बीभच्छं दुद्दसं खरं,
सद्देनेव पलापेथ तूलभट्टं वायुना ।
२११. तस्स तं वचनं सुत्वा मारसेना समागमुं,
नानावेसधरा हुत्वा नानायुध समङ्गिनो ।
२१२. योजनानं तदा मारो दियड्डसतमुच्चतो,
गिरिमेखलमारुह सेनाय सहसा गमी ।
२१३. दिस्वान दुरतो एत्तं देवा मारं सवाहिनिं,
भयट्टापगमुं खिप्पं धावमाना दिसोदिसं ।
२१४. संखिप्पं खिप्पं सच्छत्तं ब्रह्मा धावि परम्मुखो,
कत्त्वान पिट्ठियं सङ्खं सक्को धावि विसङ्कितो ।
२१५. महाकालोऽपि नागिन्दो निमुज्ज महियं तदा,
वत्तदत्तकरो भीरु सके निपति मञ्चके ।
२१६. सं सं पूजाविधानन्तु छट्टेत्त्वान सदेवका,
गतासुं सुज्जकं आसि चक्कवाळमिदं तदा ।

- २१७.निस्सिरीकं पदेसं तं असोभं असमञ्जसं,
अहोसि पतितानेक पूजाभण्डसमाकुलं ।
- २१८.एकोव तत्थ सुगतो निसीदि वजिरासने,
पज्जलं निजसिरिया सूरियोव युगन्धरे ।
- २१९.अकम्पो च असन्नासी लोमहंस विवज्जितो,
अभीतो सीहराजाव मिगच्छापानमगतो ।
- २२०.ततो धम्मिस्सरस्सग्गे दुन्निमित्तानि जायरुं,
अन्धकारं दिसा आसुं धूमकेतु च अम्बरे ।
- २२१.दिनं दुद्दिनकं आसि हतरंसि दिवाकरो,
उक्कापतो'पि पज्जायि दिसाडाहोपपज्जथ ।
- २२२.अघने गगने आसुं इन्दचापविरज्जुती,
अनलासनियो'दित्ता तत्थ तत्थ पतन्ती च
- २२३.काकोलसङ्घा वस्सिंसु उण्ण सकुणकोसिया,
चरिंसु अम्बरे'पेता कबन्धा च भयावहा ।
- २२४.सेनं संविदहित्वान ततो मारो अभिद्ववि,
आगन्त्वा चक्कवाळम्हि ठितो जिनमुदिक्खिय ।
- २२५.एककस्स मनुस्सस्स सन्तिकोपगमं मम,
न युत्तज्झि गजो याति गजं नो याति कोत्थुकं ।
- २२६.नेतं गरु पलापेतुं कालो इति विचिन्तिय,
मापेसि कुपितो खिप्पं कप्पनिल समानिलं ।
- २२७.खिपन्तो गगने खिप्पं उद्धरित्वा वनस्पती,
कत्त्वान वनमुम्मूलं विद्धंसेन्तो असेसकं ।
- २२८.चालेत्वा तालसालादिं लुञ्चित्वा गगने खिपं,
पातेन्तो चक्कवाळन्ते वाजिसीह गजादयो ।
- २२९.पहरित्वा विवत्तेत्वा गिरिकूटानि उक्खिपं,
भमयन्तो नभोमज्झे धावतेव ततो ततो ।

२३०.सिलाहि सिलासङ्घट्ट महानादं पवत्तयं,
पातेन्तो दहनञ्चापि धूममम्बर मुक्खिपं ।

२३१.भमयन्तो गहेत्वान अम्बरे छदनिट्टिका,
पासादे परिवत्तेत्वा पहरन्तो नगादिसु ।

२३२.खनन्तो पथविं पंसुं गहेत्वाम्बरमण्डले,
बन्धन्तोव परं भूमिं भिन्दन्तो तुङ्गपब्बते ।

२३३.भयानकेन सद्देन उपगम्म महामुनिं,
चालेतुं नेव सो सक्खि अंसुमत्तम्पि चीवरे ।

२३४.तदासि विजयो तस्स सम्बुद्धस्स सिरीमतो,
पठमे मारयुद्धम्हि मारस्सासि पराजयो ।

२३५.एवं महानुभावोति मन्त्वान नरसारथिं,
निच्चं वन्दथ पूजेथ सो हि वो सरणं सदा ।

इति पठमो विजयो ।

२३६.दिस्वा नमुचि धीरस्स मालुतेनानुपद्वं,
दुक्खी च दुम्मनो आसि कोधेनातुरमानसो ।

२३७.होतु दानि महोधेन पवाहेमि इमं यतिं,
मापेत्वान महामेघं सोचनाय अलं मम ।

२३८.इति चिन्तिय सो मारो महामेघममापयि,
दिसासुम्पिहिता सब्बा अन्धकारो अवत्थरि ।

२३९.उपरूपरि गुणा हुत्वा सहस्सानि सतानि'पि,
धाराधरा महाधारा वत्तयिंसु समन्ततो ।

२४०.सोदामिनीसहस्सेहि विनद्धं नभं अहू,
तत्थ तत्थ दिसाभागे इन्दचापा अवत्तथ ।

२४१.महारजतरज्जूहि सिब्बिताव नभावनी,
धराधरोरुधाराहि निरन्तरपवत्तिहि ।

२४२ तत्थ तत्थ पतन्तानि घोरासनिसता अहुं,
महाभीम नभो भेरिस्सना आसुं तहिं तहिं ।

२४३ उद्धरन्तो महासेले महोघो च तदुब्भवे,
केलास सिखराकार एणेपुज्जे समुब्बहं ।

२४४ महाथूपप्पमाणादि महाबुब्बुलमुब्बहं,
गम्भीरो पुथुलो चण्डो उपगम्म जिनन्तिकं ।

२४५ सरीरे लोममत्तम्पि तेमेतुमसमत्थको,
गतो महोघो बुद्धस्स भो नुभावमहन्तता ।

२४६ तदासि विजयो तस्स सम्बुद्धस्स सिरीमतो,
दुतिये मारयुद्धम्हि मारस्सासी पराजयो ।

२४७ एवं महानुभावोति मन्त्वान नर सारथिं,
निच्चं वन्दथ पूजेथ सो हि वो सरणं सदा ।

दुतियो विजयो ।

२४८ ततो मारो असक्कोन्तो वस्सोघेन उपद्वं,
कातुं तस्स उसूयादि कोपाकुलमनो तदा ।

२४९ भवतज्ज किमेतेन मारणे तस्स किं गरु,
इदानङ्गारवुड्डीहि झापेमि सहसा इमं ।

२५० इति चिन्तिय सो मारो मापेत्वाङ्गार वुड्ढियो,
पेसेसि नभसा तस्स सम्बुद्धस्स उपन्तिकं ।

२५१ महापब्बतसङ्कास जलितङ्गार रासयो,
धाविसु नहसा तत्थ अच्चिमन्तो महब्भया ।

२५२ चिच्चिटायन सद्देहि पूरयन्तो दिसन्तरं,
धूपायन्तो फुलिङ्गेहि मारस्सापि भयावहा ।

२५३ उज्जालेन्ता महारुक्खे पब्बते पि च सम्मुखे,
नरकोदरुग्गता अग्गी रासीवाति भयावहा ।

२५४ उपगन्त्वा मुहुत्तेन निसिन्नं मुनिपुङ्गवं,
मधुमत्ताल्लिङ्गङ्कार नादाकुलदिसामुखा ।

२५५ प्रातेन्ति सततामन्द मकरन्दज बिन्दवो,
मालावतंसका हुत्वा पादमुले पतिसु ता ।

२५६ तदासि विजयो तस्स सम्बुद्धस्स सिरीमतो,
ततिये मार युद्धम्हि मारस्सासि पराजयो ।

२५७ एवं महानुभावोति मन्त्वान नरसारथिं,
निच्चं वन्दथ पूजेथ सो हि वो सरणं सदा ।

ततियो विजयो ।

२५८ तेनानुपद्दुतं बुद्धं पस्सित्वान पजापति,
दुक्खितो दुम्मनो हुत्वा एवं चिन्तेसि दुम्मति ।

२५९ प्रासाणवस्सं मापेत्वा चुण्णोत्वा पनिमं यतिं,
विद्धंसेमीति चिन्तेत्वा मापेसूपलवस्सकं ।

२६० तस्मिं वस्से'ति बीभच्छा धूमायन्ता सजोतिका,
जलितङ्गारसङ्कासा पासाणुच्चावचा बहू ।

२६१ करानज्जोज्जसङ्घट्टा महन्तं भेरवं रवं,
दुद्दिनं धूमजालाहि कुरुमाना समन्ततो ।

२६२ सत्थूपगन्त्वाभिमुखं सन्तमालागुला विय,
पतिसु सिरिपादे ते अमन्दामोदवाहिनो ।

२६३ तदासि विजयो तस्स सम्बुद्धस्स सिरीमतो,
चतुत्थे मारयुद्धम्हि मारस्सासि पराजयो ।

२६४ एवं महानुभावोति मन्त्वान नरसारथिं,
निच्चं वन्दथ पूजेथ सो हि वो सरणं सदा ।

चतुत्थो विजयो ।

२६५ दिस्वानत्तमनो मारो दित्तो कोधग्गिना तदा,

मापेत्वा'युधवस्सं सो पेसेसि तदुपन्तिकं ।

२६६.नेत्तिसच्छूरिका सत्ति हेण्डिवाल गदादयो,
तिण्णधारा पज्जलिता अचिरज्जुति सन्निभा ।

२६७.यथा पुण्णोपहारोपगन्त्वान गगनङ्गना,
एवं सम्बुद्धपादेसु पतिसु परिवत्तिता ।

२६८.तदासि विजयो तस्स सम्बुद्धस्स सिरीमतो,
पञ्चमे मारयुद्धमिह मारस्सासि पराजयो ।

२६९.एवं महानुभावोति मन्त्वान नरसारथिं,
निच्चं वन्दथ पूजेथ सो हि वो सरणं सदा ।

पञ्चमो विजयो ।

२७०.तं दिस्वा पापिमा कुद्धो यं यं तस्स करोम'हं,
तं तं'दानी न सक्कोति किञ्चि काकुमु'पक्कमं ।

२७१.मापेसि कुक्कुलं वस्सं मारमीत'धुना मुनिं,
सो'गा'कासा सम्पदित्तो धूमायन्तोव पज्जलं ।

२७२.जिनस्साभिमुखं गन्त्वा कुक्कुलो परिवत्तिय,
चन्दनस्स सितब्भस्स धूली हुत्वान पग्घरि ।

२७३.तदासि विजयो तस्स सम्बुद्धस्स सिरीमतो,
छट्ठे नमुचि युद्धमिह मारस्सासी पराजयो ।

२७४.एवं महानुभावोति मन्त्वान नरसारथिं,
निच्चं वन्दथ पूजेथ सो हि वो सरणं सदा ।

छट्ठो विजयो ।

२७५.ततो दिस्वान तं कण्हो कण्हसेना पुरक्खतो,
सङ्कुद्धो पेसयि तत्थ वस्सं सो सिकतामयं ।

२७६.खदीरङ्गार सङ्कासा वालुका गगनागता,
भस्सन्ता जिनपादन्ते वासचुण्णत्तमागता ।

२७७ तदासि विजयो तस्स सम्बुद्धस्स सिरीमतो,
सत्तमे मारयुद्धमिह मारस्सासि पराजयो ।

२७८ एवं महानुभावोति मन्त्वान नर सारथिं,
निच्चं वन्दथ पूजेथ सो हि वो सरणं सदा ।

सत्तमो विजयो ।

२७९ तम्पि दिस्वा असज्जन्तो अहिरी कोपकेतुको,
मापेत्वा पलिपन्दानि तत्थ ओसीदयामि तं ।

२८० इति चिन्तिय मापेत्वा पेसेसि पलिपं घनं,
धूपायन्तो पज्जलन्तो गन्त्वा सो नभसा लहुं ।

२८१ सम्बुद्धसिरिपादमिह सम्पत्तो निब्बुतो ततो,
नानासुगन्धसम्भुत गन्धकद्वमतं गतो ।

२८२ तदासि विजयो तस्स सम्बुद्धस्स सिरीमतो,
अट्टमे मारयुद्धमिह मारस्सासि पराजयो ।

२८३ एवं महानुभावोति मन्त्वान नरसारथिं,
निच्चं वन्दथ पूजेथ सो हि वो सरणं सदा ।

२८४ ओलोकेन्तो ततो मारो मारारिं सिरियुज्जलं,
दिस्वा चित्तम्पसादेतुमसक्कोन्तो'ति कोपवा ।

२८५ अज्जेतमन्धकारस्मिं पक्खिपित्वा पमोहितुं,
मय्हं भारोति चिन्तेत्वा मापेसि तिमिरं घनं ।

२८६ लोकन्तरेसु सम्भुत तिमिसो'व भयावहो,
गन्त्वान गगना सो हि पत्त्वान मुनिसन्तिकं ।

२८७ यथा तिमिरमायाति विनासं सुरियुगते,
एवमासि जिनग्गमिह अन्धकारो तथाविधो ।

२८८ तदासि विजयो तस्स सम्बुद्धस्स सिरीमतो,
नवमे मारयुद्धमिह मारस्सासि पराजयो ।

२८९.एवं महानुभावोति मन्त्वान नरसारथिं,
निच्चं वन्दथ पूजेथ सो हि वो सरणं सदा ।

नवमो विजयो ।

२९०.एवं नवहि वुट्ठिहि कत्वा मारो महा भवं,
न तस्सोपद्वं दिस्वा दित्तकोपानलाकुलो ।

२९१.गहेत्वान ततो खिप्पं ठपितं अत्तगुत्तिया,
चक्कायुधं महातेजं कुपितो खिपि वेगसा ।

२९२.धाराधरं तमुग्गह् कुद्धो पहरते यदी,
कलीरंव असज्जन्तो विखण्डेति पजापति ।

२९३.तथेव सो महिं कुद्धो मारो खिपति वेगवा,
न भवन्तोसधा पाणा विसुस्सन्ति सरादयो ।

२९४.तथेव कुपितो तेन खिपते सो महम्बुधिं,
विलयं जलजा यन्ति सुस्सते सो महण्णवो ।

२९५.एवं महानुभावो सो गच्छन्तो जलम्बरे,
पत्वान पतितो नाथं हुत्वान पुप्फचुम्बटं ।

२९६.तदासि विजयो तस्स सम्बुद्धस्स सिरीमतो,
दसमे मारयुद्धमिह मारस्सासि पराजयो ।

२९७.एवं महानुभावोति मन्त्वान नरसारथिं,
निच्चं वन्दथ पूजेथ सो हि वो सरणं सदा ।

दसमो विजयो ।

२९८.इति कोपग्गिना दित्तमनं मारं तदा जिनो,
करुणाजलसेकेन निब्बापेन्तो निसीदि सो ।

२९९.एवं कत्वापि सो कुद्धो अलद्धविजयो तदा,
आमन्तेसि सकं सेनं पलयानलभेरवं ।

३००.एथासु वतरे मय्हं अस्सवा मारकिङ्करा,

नानावेसधरा होथ धारेथ विविधायुधे ।

३०१.सद्देहेतं पलापेथ याथ गणहथ बन्धथ,
पादे गहेत्वा खिपथ चक्कवाळन्तरं इतो ।

३०२.अथगा सह वाचाहि भिसा सा मारवाहिनी,
तुरङ्ग व्यग्घ मातङ्ग सीहादिरूप भिसना ।

३०३.सा मारस्सुभतो पस्से चतुवीसतियोजने,
ठिता पच्छिमभागम्ही चक्कवाळसिलावधिं ।

३०४.ब्रह्मलत्तेन सा आसि सम्पुण्ण नवयोजना,
यक्ख पेत पिसाचादि वेसेहि भयवाहिनी ।

३०५.संवट्ट वातसम्पात खुभीतम्बुधिनो विय,
उल्लोल भिमघोसो तु गतो ब्रह्मपुरावधिं ।

३०६.दन्त सङ्घट्ट सज्जात जालामाला समाकुला,
तेसंगारा'व दित्तासुं कोधुम्मीलित लोचना

३०७.वहन्ति धूमक्खन्धानि मुखकोटर कोटिही,
नीहटा नीहटा जिक्का सुभीमोरगतं गता ।

३०८.उद्धरित्वान तालादि करित्वान सरासने,
भुजङ्गे च गुणे केचि गाळहमाकड्डयन्ति च ।

३०९.पुण्डरीकच्छ सीहादी खिपन्ताभिमुखे तदा,
धावन्तेके समुग्गय्ह पुरतो दित्तपब्बते ।

३१०.भयानकाति नेकानि सीसानेक कलेबरे,
मापयित्वान पुरतो धावन्ति केचि किङ्करा ।

३११.सीसेन सीहसङ्कासा गत्तेन मनुजोपमा,
बुद्धस्साभिमुखं केचि धावन्ति मार किङ्करा ।

३१२.कण्ठीरवाकारदेहा मुखेन खलु रक्खसा,
हुत्वान अभिधावन्ति केचिमारस्स किङ्करा ।

३१३.दण्डमानवका सीसभागेना'तिभयावहा,
गत्तेन रक्खसा हुत्वा केचि धावन्ति किडकरा ।

३१४.दीपच्छेभ तुरङ्गानं व्यग्घ खग्गविसाणिनं,
वराह महिसादीनं कण्णपावुर भोगिनं ।

३१५.सीसाकार महासीसे तब्बिरुद्धे कलेबरे,
मापेत्वा अभिधावन्ति केचि मारस्स किङ्करा ।

३१६.आकट्टेन्ता कपोलानं करसाखाहि सम्मुखे,
दस्सयन्ता महादाठं केचेन्ति मारकिङ्करा ।

३१७.तिखिणग्गनखा केचि फालयन्ता सकोदरे,
अन्ते गले पिलन्धित्वा धावन्ति किङ्करापरे ।

३१८.गिलन्ता केचि फणिनो उगिरन्ता तथेव च,
सीस कन्धर कण्णन्त बाहु अङ्गुलि आदिसु ।

३१९.सकलेसु सरीरेसु विसधूमग्गि सङ्कुले,
धारेन्ता'सिविसे केचि धावन्त्यग्गे भयावहा ।

३२०.पदित्तायोगुले गय्ह खिपन्तेके अनेकधा,
दित्तपब्बतमुद्धच्च केचि अग्गिकपालके,
खिपन्ना अभिधावन्ति दट्ठोट्टा भीमलोचना ।

३२१.लालयन्ता सका जिक्का खन्धे कत्वान मुग्गरे,
मत्तभुजङ्ग वेसेन धावन्ति अपरे भटा ।

३२२.पिबन्ता लोहितानेके खादन्ता पिसिते परे,
पिसाचाव'चरुं केचि मुनिराजस्स अगगतो ।

३२३.उल्लङ्घन्ता च सेलेन्ता धावन्ता जलितायुधा,
भिमवेसधरा यक्खा केचेन्ति भकुटीमुखा ।

३२४.प्रणुण्ण सरवस्सेहि कुन्ततोमर वुड्ढिहि,
भेण्डिवाला'सिचक्केहि निब्भरासि दिगन्तरं ।

३२५.यं दिट्ठ सुत मत्तेन मरणं चित्त विब्भमं,

याति लोको कथं को तं निस्सेसं भासते नरो ।

३२६.नेकदन्तसहस्सेहि निक्खन्तगिसिखायुतं,
दाननिज्झरसम्पातं भीमगज्जनगज्जितं ।

३२७.नेकसत करग्गेहि धतायोलगुळादिकं,
सन्नद्धं कवचादीहि गिरिंच गिरिमेखलं ।

३२८.आरूळ्हो पापिमा तत्थ उस्सापेत्वा जयद्धजं,
विसालावत्त दाठग्गो चिपिटग्ग भग्ग नासिको ।

३२९.दट्ठोड्ठ भीमवदनो भकुटी वलि ललाटको,
कोधानलेहि सन्दिद्ध महक्खो तम्बदाठीको ।

३३०.नीलपब्बत सडक्कास विसमङ्गो महोदरो,
गोनसोरग सप्पादि अङ्गीकत सुभिसनो ।

३३१.सहस्सबाहुं मापेत्वा छूरिका यट्ठि सत्ति च,
कोदण्डचण्डबाणे च चक्क कुन्तगदादि च ।

३३२.सङ्कु वेतालिका फरसु पासमुग्गर अङ्कुसे,
गहेत्वा कणयञ्चाथ तिसूल वजिरायुधे ।

३३३.परिवत्तेसि आकासे तेसमज्जोज्ज घट्टना,
उग्गतेहि फुलिङ्गेहि धावन्तेहि समन्ततो ।

३३४.अग्गि चक्कपरीतंच कुरुमानो निजं तनुं,
आवहन्तो भयं ब्रह्म सुर सिद्धादीनं तदा,
स मारसेनो सो मारो भगवन्तमुपागमि ।

३३५.उदयावलकूटम्हि भासन्तोव पभाकरो,
सुप्पतिट्ठितमेरूव तिकूटाचल मुद्धनि ।

३३६.कत्त्वान पिट्ठितो बोधिं भूरुहं वजिरासने,
निसिन्नो भगवांतीव निच्चलो अतिरोचति ।

३३७.अकम्पो सो मुनी एवमग्गेकासि निजं बलं,
सम्मप्पधानसंयुत्तो दयामेत्तो महेसिको ।

- ३३८.चतुर्बुद्धभूमिसङ्घात जयभूमिमुदिक्खिय,
चतुस्सङ्गहवत्थूनं योजेत्वा द्वारकोट्टके ।
- ३३९.योजेत्वान् थिरं तत्थ सद्धादिबलकोट्टके,
सतिपट्टानपाकारे अभेज्जिन्द्रिय गोपुरे ।
- ३४०.थिरजाणयुधाकिण्णे मेत्ता सन्नाह वम्मितो,
अभीत भारती भुरि भेरिसङ्घं पुरक्खतो ।
- ३४१.चतुरङ्गविरियुत्तुङ्गं मातङ्गकखन्धसङ्गतो,
पुञ्जसम्भारभारेण कम्पयं वसुधातलं ।
- ३४२.चरियत्तय सङ्घातं मुस्सापित जयद्धजो,
एवं विधाय मारारि मारसङ्गाम मण्डलं ।
- ३४३.द्रानादयो महायोधे आहूय सहजातके,
सुणाथ भो गिरं मय्हं भवतज्ज महा भवो ।
- ३४४.अथ याथ समग्गत्य न ओस्सक्कथ सुज्झथ,
विजेतुं मारयुद्धम्ही न सक्कां सेसजन्तुहि ।
- ३४५.अज्ज गच्छति निट्ठानं सो भो पारमिताभटा,
सहुस्साहा ममग्गम्हि दस्सेथ वीरियं सकं ।
- ३४६.अथ दानभटो आह अप्फोटं दिगुणं भुजं,
पस्सदानि महावीर बलं मे मारधंसने ।
- ३४७.अरमत्थपारमि योधं तथेव उपपारमिं,
उभो पस्से करित्वान ससेनो धावि दप्पवा ।
- ३४८.तथेव सीलनामक्को पारमीभटं मुत्तमो,
निक्खम्म सह सेनाय मारसेनमभिद्वी ।
- ३४९.तथानेक्खम्मनामोपि सन्नद्धो सभटो भटो,
मारसेनामिगे हन्तुं धावि दीपीव साहसो ।
- ३५०.प्रज्जायोधोपि गच्छन्तो साटोपो धावि दप्पवा,
मारमेरुमहा अज्ज ससेनुम्मूलयामिति ।

३५१.वीरियपारमिता योधो दड्ढो भीमगज्जनो,
सोसेमि मम तेजेन वदं गा मार सागरं ।

३५२.खन्तिसच्चव्हया चेव ततो धिद्वानको भटो,
आसु धाविसु पातेतुं मारस्स मकरद्धजं ।

३५३.मेत्तानामो महायोधो मारो मय्हमलन्ति गा,
उपेक्खको पी सो योधो मारसेनं पदालितुं ।

३५४.पेसेत्वेवं जिनो सेनं सरीरं दळ्हविव्कमं,
निसिदि तस्स तेजेन निरुस्साहासि सा चमू ।

३५५.अहो भो विम्वयं दानि सुणाथ मुनिनो मम,
जेति एको निसिन्नोव समारं मारवाहिनिं ।

३५६.क्रोपानलेन सन्दित्तं दुड्ढं रुढं पजापतिं,
अदुड्ढो जेति सम्बुद्धो आनुभावो हि तादिसो ।

३५७.दितायुधे खिपन्ते पि विज्झन्ते वसवत्तिनी,
निरायुधो व तं जेति आनुभावो हि तादिसो ।

३५८.सहाटोपं सहडकारं मारं साडम्बरं तदा,
निच्चलो जेति सम्बुद्धो आनुभावो हि तादिसो ।

३५९.हत्थस्स रथपत्तीहि धावन्तं तमितोचितो,
निसिन्नोव जिनो जेति आनुभावो हि तादिसो ।

३६०.भासन्तं नेकधा कण्ण कठोर गिरमन्तकं,
निस्सद्वो जेति सम्बुद्धो आनुभावो हि तादिसो ।

३६१.मारोपागम्म अट्ठासि लङ्घितुं असमत्थको,
बुद्धतेजग्गि पाकारं दित्तमब्भुगतं थिरं ।

३६२.तदाह नमुचि कुद्धो भुजमुखिखप्पं मीदिसं,
खिप्पं सिद्धत्थ हे गच्छ सन्तकेदं ममासनं ।

३६३.नो चे गच्छसि ते हृदयं फालेमि नखसत्तिहि,
विचुण्णोमि तुवं पादे गहेत्वा पथवीतले ।

- ३६४ प्रस्स मे महतिं सेनं पस्स आयुधसञ्चयं,
तेन तं अभिमहामि तुवटं गच्छिदं मम ।
- ३६५ अथस्स वचनं सुत्वा जिनो'ह मधुरङ्गिरो,
कदा ते पूरिता मार पल्लङ्कत्थाय पारमी ।
- ३६६ कदा अदासि सीसादी दानं सीलं कथं तव,
तदत्थाय कथापेहि के ते पच्चक्खकारका ।
- ३६७ अथा'ह फरुसो मारो नेतं गरु मुने मम,
अयं सा परिसा सब्बा तस्स पच्चक्खकारकं ।
- ३६८ उग्घोसेसि महासेना पक्खी'हन्ति विसुं विसुं,
भुमुद्रियन मत्तोव ततो कोलाहलो अहु ।
- ३६९ अथाह मारो समण अहं सक्खि कथापयिं,
तव को सक्खि यज्जत्थि कथापेहि लहुं मम ।
- ३७० अथाह भगवा तस्स गम्भीरं मधुरं गिरं,
निच्छारेन्ता मयूरस्स सुनादं फणिनो यथा ।
- ३७१ तवेव मे न सन्तीध पच्चक्खत्थं सचेतना,
अचेतनाव मेदानि सन्ति पच्चक्खवादिनो ।
- ३७२ इति वत्त्वान मारारि सञ्ज्वा जिमूत गब्भतो,
निक्खन्त विज्जुसङ्कासं करं चामीकरज्जुतिं ।
- ३७३ रत्त चीवरगब्भम्हा नीहरित्वा जिनो तदा,
धरण्यभिमुखं कासि उद्दिस्स भुमिकामिनिं ।
- ३७४ दानमानादिकम्मे मे कम्पन्ती जातिजातियं,
किमज्ज निस्सणासी'ति जिनो वाचमुदाहरी ।
- ३७५ सक्खि'हन्ति वदन्तीव ततो भुमिवरङ्गना,
सळिलावनिपरियन्ता गज्जन्ति नच्चि तावदे ।
- ३७६ मही सागर ऊमी'व उट्ठापेन्ति महूमियो,
छद्दा कम्पि कुलालस्स चक्कंवाति परिब्भमि ।

३७७ हिमवा गिरिराजा च युगन्धर नगादयो,
कूटबागा समुक्खिप्प नच्चिसु नटका विय ।

३७८ दिस्वा सुत्वा तमच्छेरं गयेनुब्बिग्ग मानसा,
मारसेना पभिन्नासि भिन्नवेलोव सागरो ।

३७९ भयेनट्टस्सरा भन्ता पतन्तज्जोज्ज घट्टना,
विकिरित्वा कचे पिट्ठे धाविसु मारकिङ्करा ।

३८० गहितायुधानि छट्टेन्ता पिदहन्ताननं करा,
निवत्थवत्थमत्ते'पि धाविसु अनपेक्खका ।

३८१ अङ्गुलियो मुखे केचि पक्खिपन्ति रुदन्ति च,
केचि वन्दन्ति यावन्ति अभयं सामि देहि नो ।

३८२ सिद्धत्थो'यं जितो किन्नु निस्सासा रुद्धभासना,
पिट्ठिपस्समुदिक्खन्ति धाविसु चकिता परे ।

३८३ गिरिमेखलो'पि नागिन्दो जन्नुकेन पती तदा,
मारो'पि पतितो खिप्पं धावित्वा'दस्सनं गतो ।

३८४ तङ्कणे उगगतो आसि सत्थु कित्ति जयद्धजो,
अवहेन्तोव सुरादीनं ब्रह्मलोकावधिं गतो ।

३८५ तदासि विजयो तस्स सम्बुद्धस्स सिरीमतो,
चरिमे मारयुद्धमि मारस्सासि पराजयो ।

३८६ एवं महानुभावोति मन्त्वान नरसारथिं,
निच्चं वन्दथ पूजेथ सो हि वो सरणं सदा ।

एकादसमो विजयो ।

३८७ लद्धाभिविजये बुद्धे निसिन्ने वजिरासने,
परिवारयुं गतागम्म पुरे विय सुरादयो ।

३८८ देवा ते निखिला नेत्वा नानापूजाविधिं ततो,
सन्तुट्ठा मुनिनो'कासुं महन्तं जयमङ्गलं ।

- ३८९.सम्पत्ताथ निसाकन्ता मानेतुंच मुनिस्सरं,
पुब्बापरम्बरे लग्ग ससीणक्कण्ण भुसण ।
- ३९०.सुनीलाकास धम्मिल्ले धत्त तारालिमालिका,
वीजेन्तीव दिसा बाहा फुल्लचूतक चामरे ।
- ३९१.मल्लिका मुकुलासत्त सम्पत्तालिगणा तदा,
धमेन्ता विय सङ्खानि कूजेन्ति मधुरं गिरं ।
- ३९२.सामोद मकरन्देहि मन्दमन्दानिलागता,
सजुण्हा जिनबिम्बम्हि उतुं गाहेन्ति सीतलं ।
- ३९३.अविज्जादि महामूलं तिवट्ठित्थिर खन्धकं,
संसार विसरुक्खं सो आरद्धुम्मूलितुं तदा ।
- ३९४.भावेन्तो पुरिमे यामे सरन्तो खन्धसन्ततिं,
पुब्बेनिवासानुस्सति आणं लद्धा नरिस्सरो ।
- ३९५.तथा मज्झिम यामम्हि दिब्बचक्खु विसोधना,
चुतुपपात आणञ्च अधिगंतवान् सब्बसो ।
- ३९६.रत्तिया पच्छिमे यामे चिन्तयन्तो जरादयो,
विपस्सित्वा नामरूपे आरोपेत्वा तिलक्खणं ।
- ३९७.सम्मसन्तो किलेसेहि विवेचेत्वा सकं मनं,
आसवानं खये आणा लद्धा अगगफलं तदा ।
- ३९८.पत्तो निब्बाणनगरं बोज्झङ्ग रतनिस्सरो,
सद्धम्मराजा हुत्वान पीतिवाचमुदाहरी ।
- ३९९.अनेकजाति संसारं सन्धाविस्सं अनिब्बिसं,
गहकारकं गवेसन्तो दुक्खा जाति पुनप्पुनं ।
- ४००.गहकारक दिट्ठोसि पुन गेहं न काहसि,
सब्बा ते फासुका भग्गा गहकूटं विसङ्खितं,
विसङ्खारगतं चित्तं तण्हानं खयमज्झगा ।
- ४०१.इच्चेव मग्गमतदानविधिप्पवीण,

कारुञ्जपुञ्जहृदयेन महोदयेन,
पत्वा भवणवमपारमनन्तदुखं,
येनोचिता परमपारमिता जिनेन ।

४०२ योचेव सब्बविभवं पणुदित्व रज्जं
निक्खम्म पत्तं चलपत्तमहीरुहस्स,
मूले निसज्ज सबलं पबलञ्च मारं,
पापारयो च विजितो स ददातु सन्ति ।

अभिसम्बोधि कथा ।

४०३ तिलोकनाथो सुगतो ततो तदा
उदानवाचं समुदाहरित्वा,
पल्लङ्कमाभुज्ज दुमिन्दमूले
चिन्तेसि एवं वजिरासनस्मिं ।

४०४ दानादयो पारमिता चिन्तित्वा
असङ्खकप्पानि च खेपयित्वा,
अस्सेव पल्लङ्कवरस्स हेतु
सन्धावितं तं भजितं वयज्ज ।

४०५ यावस्स पुण्ण मम चेतनायो
तावेत्थ अच्छामि न वुड्डहामि,
मंत्वान सो नेकसहस्ससङ्खा
जिनो समापत्ति वलज्जि तत्थ ।

४०६ देवातिदेवो तिभवेकनाथो
हतावकासो जितपञ्चमारो,
पितामहादीहि महीयमानो
खेपेसि सत्था दिवसानि सत्त ।

इति पठम सत्ताहं ।

४०७ अस्मासनं नेव जहाति तस्मा
तिसन्धियुत्तेन निसीदितेव,
अज्जापि कत्तब्बमनेन अत्थि
देवानमिच्छासि मनम्हि कङ्खा ।

४०८ तेसं मनं सो मनसा विदित्वा
विनोदनत्थं विमतिन्तु तेसं,
उट्ठाय तम्हा नभमुप्पतित्वा
दस्सेसि तेसं मुनिपाटिहेरं ।

४०९ विनोदयित्वा सुगतो तदेवं
सुधासिनं चेतसि कङ्करासिं,
पल्लङ्कतो उत्तरपुब्बकण्णं
आकासतोरुहं जलं रवीव ।

४१० जिनो दुमिन्दस्स च आसनस्स
बहूपकारत्तमनुस्सरन्तो,
ठितो पदं किञ्चि अकोपयन्तो
इतो चितो लोकं न मुज्जहन्तो ।

४११ नीलायतक्खामलकन्तितोय
धारानिपातेन दुमिन्दराजं,
निसिञ्चमानो दिवसानि सत्त
पूजेसि तं निमिसलोचनेहि ।

४१२ अज्जापि तस्मिं धरणिप्पदेसे
कतस्स थूपस्स तदेव नामं,
अहोसि देवा च नरोरगा च
महेन्ति ते तेन दिवं पयन्ति ।

इति दुतिय सत्ताहं ।

४१३ देवा ततो देववरस्स तस्स
सुचङ्कमं कंसु मणीहि नाना,
पल्लङ्कतो ठानवरस्स मज्झे
पुब्बापरासायनमन्तराले ।

४१४ नरिन्द नागिन्द सुरिन्द पूजितो
छब्बण्णरंसीहि समुज्जलन्तो,
नीलम्बरे तारकितो ससीव
सो चङ्कमी सत्त अहानि तत्थ ।

४१५.अज्जापि तस्मिं धरणिप्पदेसे
 कतस्स थूपस्स तदेव नामं,
 अहोसि देवा च नरोरगा च
 महेन्ति ते तेन दिवं पयन्ति ।

इति ततिय सत्ताहं ।

४१६.ततो दुमिन्दस्स सुरासुरिन्दा
 महीतले पच्छिमोत्तरायं,
 मापिसु नानारतनालयगं
 निसज्ज पल्लङ्कवरे तहिं सो ।

४१७.सुदुद्दसागाधमपारपारं
 समन्तपट्टानतरङ्गभङ्गिं,
 धम्मोदधिं जाणसुमेरुमत्था
 सालोलयं खेपयहानि सत्त ।

४१८.अज्जापि तस्मिं धरणिप्पदेसे
 कतस्स थूपस्स तदेव नामं,
 अहोसि देवा च नरोरगा च
 महेन्ति ते तेन दिवं पयन्ति ।

इति चतुत्थ सत्ताहं ।

४१९.ततो जिनो गन्त्व'जपालमूले
 विमुत्तिजं सादुफलं'नुभोन्तो,
 सत्ताहमत्तं अतिवत्तयी सो
 देवातिदेवो करुणागुणगो ।

४२०.तदागता मारवधू मुनित्दं
 पलोभितुं या पितुनो सकासा,
 तासं पयोगम्पिध बिन्दुमत्तं
 कथीयते तं समुपागतत्ता ।

४२१.तदा स मारो समरे जिनेन
 पराजितो सोचनको'पगंत्वा,
 पज्झायमानो'थ अधोमुखो'च

निसीदि तुण्ही विलिखं छमायं ।

४२२ प्रराजयं मय्ह ममेव दोसो
न तस्स कस्माहमयं च नासिं,
सीसक्खिमंसादि च पुत्तदारे
नादन्ति एवं मनसी करोन्तो ।

४२३ प्रवत्तिमेतं मकरद्धजस्स
सुत्त्वान तण्हा अरती रगा च,
यत्थच्छि मारो परिसोचयन्तो
तत्थागमुं ता चकिता खणेन ।

४२४ दिस्वान तं तत्थ तथा निसिन्न्
निस्सासरुद्धं गिरमुगिरन्ती,
तुसार बिन्दुनिवहेहि सार
पङ्केरुहाकार विसालनेत्ता ।

४२५ हा तात हा तात किमासि तेदं
नट्ठन्नु ते किं वद पत्थसी किं,
को ते दिसो केन पराजितो सि
किमानयिस्साम हनाम कं नो ।

४२६ किम्होतियोदानि न पस्सथेतं
सुद्धोदनीयं ततकित्तिघोसं,
मुखम्हि मय्हं मसिमक्खयन्तं
अतिच्च यन्तं विसयं पसय्ह ।

४२७ भारिया तात मनुस्सभूतं
कत्तुं वसं को वसमेति नाम्हं,
तं रागपासेन गजं व मत्तं
सुबन्धकं बन्धिय आनयेम ।

४२८ न रागपासेन हि आननीयो
मारस्स धेय्यं समतिक्कमीव,
अपेतरागो अरहा अकम्पो
सोवाम तस्मा सुभगा तनुजा ।

४२९ सचेतनो सो हि मनुस्सभुतो
 अचेतनञ्चे समुपागमाम,
 करोम तं नो वसगं किमेत्थ
 चित्तं बलं पस्सथ नो खणेन ।

४३० रूपेण नेत्तं सुमनोहरेण
 गन्धेन घाणं सवणं सरेण,
 फस्सेण गत्तं रससा रसञ्जं
 मनञ्च पासेन च कामजेन

४३१ सुबाहुपासेन च तस्स गीवं
 बाहुद्वयं धारितमालदामा,
 बन्धित्वदानेव तमा'नयाम
 बलहि नो पस्सथ तात'दानि ।

४३२ व्रत्त्वान एवं वचनं पितुस्स
 पणम्म पादानि पगब्भितन्ता,
 यत्थच्छि मारारि विरोचमानो
 तत्था'गमुं खिप्पमुदग्गचित्ता ।

४३३ सामोदमालाकुलकेसभार
 पयोधरा कुडक्कुमहारिहारा,
 बिम्बाधरा चारुसभा पभासा
 उम्मादयन्ती जनमानसानि ।

४३४ मुद्धेण मिस्सं मधुरे निमुग्गं
 स्नेहेण तित्तं रसतो'नुविद्धं,
 भासिसु वाचं हृदयङ्गमन्ता
 विलोकनेनेव धितिं हरन्ती ।

४३५ वसन्तकन्तो नवयोब्बनो'सि
 सुवण्णवण्णो हृदयङ्गमो'सि
 एको निसिन्नो'सि वटस्स मूले
 सिमन्तिनी सामि कुहिन्नु तुय्हं ।

४३६ तरङ्गहीनो'पि तरङ्गमाली
 ससङ्गहीना रजनी च सामी,

हंसा'लिहीना सरसी सुफुल्ला
नाभाति कन्ता विरतो धवो'पि ।

४३७ असन्तकालो च वनं सुफुल्लं
निसाकराभा भमरालिगीतं,
सुगन्धमन्दोपगता समीरा
विरोचसि त्वम्पि च योब्बनेन ।

४३८ मयम्पि चेत्येव समागतम्ह
मनो'नुकूला च मनुज्जरूपा,
करोति किंत्व'ज्ज सकामदाहो
कामाकरो'दानि समागतो नो ।

४३९ मा तेदिसं योब्बनरूपसारं
सुविग्गहं छादय चीवरेन,
तेनेव नो नेत्तमनम्हि सामि
मा देहि दाहं तव दासिभुते ।

४४० अखंसु सुत्ते'रुणपानिपादे
नेत्तिन्दनीलानि'व आवुणन्तो,
त्वमच्छि नो सामि मुखम्बुजेसु
न एन्ति किन्ते नयनालिमाला ।

४४१ सुधासिलागीज्जक लोहदारु
जातेहि त्वं धीर न निम्मितो'सि,
रूपी'सि सोम्मो'सि तथापि सामि
किं कामरागं मनसा नुदेसि ।

४४२ अयज्ज बाला चतुरा रतीसु
बालेति कङ्खं जह मानसम्हि,
किं मज्जरी भिज्जति सम्पफुल्ला
मत्तालिराजे परिचुम्बमाने ।

४४३ अयज्ज रामा रमणीयरूपा
पीणोरुगण्डा कुवमण्डला च,
तं कामिनिं कामय फुल्लकज्जे
हंसो यथा केसर सम्पगिद्धो ।

४४ वृच्चिन्तामणिं भद्रघटञ्च कप्प
तरुं समापज्ज दळिद्धभावा,
नापेन्ति सत्ता खलु दुब्भगत्ता
तथेव नो'सी तव पादसेवा ।

४४ एवञ्हि ता रज्जनमञ्जुभासा
सहस्समेकञ्च सतानि अट्ठ,
वेसानि सम्मा अभिनिम्मिणित्वा
पलोभयुन्तं बहूधा मुनिन्दं ।

ततो तण्हा? ।

४४ क्षयक्खोसि मत्तोसि सिलामयोसि
अचेतनोसा'थ अयोमयोसि,
अवीतरागञ्हि सचेतनञ्चे
अनेनुपायेनु'पसङ्कमाम ।

४४ फलेय्य खीणं हृदयञ्हि तस्स
उण्हं व रत्तं मुखतु'ग्गमेय्य,
सियाव खिणं अपि चित्तखेपं
उम्मादभावंच स पापुणेय्य ।

४४ यथा पलुत्तो हरितोपलम्हि
खित्तो नळो सुस्सति आतपेन,
एवं विसुस्सेति विसादमेति
सो मुच्छति मुहति दुक्खमेति ।

४४ सोकावकिण्णे नु वनम्हि ज्ञायसि
वित्तन्नु जितो उद पत्थयानो,
आगुन्नू गामस्मिं अकासि किञ्चि
जनेन कस्मा न करोसि सक्खिं ।

सत्था? ।

४५० अत्थस्स पत्तिं हृदयस्स सन्तिं
छेत्त्वान सेनं पियसातरूपं
एको'हं ज्ञायं सुखमनुबोधिं

जनेन तस्मा न करोम सक्खिं ।

इमा द्वे पालियं? ।

४५१ प्रलुङ्गतं दहनेन मक्कटिं
सुसानपेतिज्ज जिगुच्छनीयं,
जेगुच्छियं जङ्गम मीळहरासिं
दिस्वान को तं वरये सपज्जो ।

अथ अरति? ।

४५२ कथं विहारी बहुलो च भिक्खु
पज्जोघतिण्णे अतरीध छट्ठं,
कथं ज्ञायिं बहुलं कामसज्जा
परिबाहिरा होन्ति अलद्ध यो तं ।

सत्था? ।

४५३ प्रस्सद्धकायो सुविमुत्तचित्तो
असङ्खरानो सतिमा अनोको,
अज्जाय धम्मं अवितक्क ज्ञायी
न कुप्पती नस्सरती न थीनो ।

४५४ एवं विहारी बहुलो च भिक्खु
पज्जोघतिण्णे अतरीध छट्ठं,
एवं ज्ञायिं बहुलं कामसज्जा
परिबाहिरा होन्ति अलद्ध यो तं ।

अथ रगा? ।

४५५ अच्छेच्छि तण्हं गणसङ्गचारी
अद्धा तरिस्सन्ती बहू च सद्धा,
बहुं वतायं जनत'मनोको
अच्छिज्ज नेस्सति मच्चुराजस्स पारं ।

सत्था? ।

४५६ न्नयन्ति वे महावीरा सद्धम्मेन तथागता,

धम्मेन नयमानानं का उसूया विजानतं ।

इमा पञ्च पालियं? ।

४५७ सुत्वान तं धम्मवरं जिनस्स
पमत्तबन्धुस्स रगादिरामा,
पलोभितुं ने'व समत्थका तं
अगंसु खिण्णं पितुनो सकासं ।

४५८ मारो तदारा'व समेक्खमानो
दिस्वागता केवलमेव तायो,
मा कत्थ कामं मम भासितानि
कामत्थ पातुं मिगतण्हिकापं ।

४५९ ब्राला कुमुदनाळेहि पब्बतं अभिमन्थथ,
गिरिं नखेन खणथ अयो दन्तेहि खादथ ।

४६० सेलं'व सिरसि ऊहच्च पाताले गाधमेसथ,
खानुं'व उरसा'सज्ज निब्बिज्जापेथ गोतमा ।

इमा द्वे पालियं? ।

४६१ वत्त्वान एवं विमनो स मारो
सटीतुको सम्भवनं पयासि,
सत्थाथ रागा परिमुत्तचित्तो
जहासि तस्मिं दिवसानि सत्त ।

४६२ अज्जापि तं साखिवरम्पितेन
'नुभुतमत्तेन महेन्ति सब्बे,
तेनेव ते सग्गगता विमाने
मोदन्ति कामेहि अनूपमेहि ।

इति पञ्चम सत्ताहं ।

४६३ ततो मुनिन्दो मुचलिन्दमूले
निसीदि गन्त्वा पवरासनम्हि,
युगन्धरे बालरवी'व रंसि
जालाहि लोकं परिपूरयन्तो ।

४६४ अथान मेघो जलदा सतेहि
 पपूरयं खं थनयं सविज्जु,
 ससीतवातो किरमम्बुधारं
 विरोचमानो विसकण्ठिकाहि ।

४६५ अमन्दनणदो मुचलिन्दभोगी
 दिस्वा मुनिन्दं मुचलिन्दमूले,
 परिक्षिपित्वान विसालभोगा
 छादेत्व सम्मा सफणो फणेन ।

४६६ अज्झोसि सो तस्स अनुग्गहाय
 निसीदि गन्त्वा भुजगा'सनम्हि,
 सत्था तदा रूपियमन्दिरेव
 सत्तामहत्तं सुविमुत्तचित्तो ।

४६७ अज्जापि तं साखिवरम्पि तेन
 'नुभुतमत्तेन महेन्ति सब्बे,
 तेनेव ते सग्गगता विमाने
 मोदन्ति कामेहि अनूपमेहि ।

इति छट्ठम सत्ताहं ।

४६८ ततो'पगन्त्वा यतिराज राजा
 निसीदि राजायतनस्स मूले,
 विमुत्तिजं पीतिसुखं'नुभोन्तो
 सत्ताहमत्तं करुणागुणग्गो ।

४६९ अज्जापि तं साखिवरम्पि तेन
 'नुभुतमत्तेन महेन्ती सब्बे,
 तेनेव ते सग्गगता विमाने
 मोदन्ति कामेहि अनूपमेहि ।

इति सत्तम सत्ताहं ।

४७० आहार किच्चादि विवज्जितस्स
 सुखानुभोन्तस्स विमुत्तिजानि,
 सम्पीणितङ्गस्स जिनस्स तस्स

इच्चच्चगुं सत्तदिनानि सत्त ।

४७१ देवानमिन्देन ततो'पनीत
मुखोदकादिम्परिभुञ्जियान,
निसिन्नमत्ते यतिराज राजे
तत्था'गमुं द्वे वाणिजा खणेन ।

४७२ उस्साहिता देववरेण सम्मा
सालोहिता तस्स तपुस्स-भल्लिका,
मन्थञ्च सादुं मधुपिण्डिकञ्च
आदाय नाथं इदमब्रुवुन्ते ।

४७३ इदञ्चि नो धीर अनुग्गहाय
पटिग्गहेत्त्व परिभुञ्ज दानं,
हिताय तं होति सुखाय चेव
अनप्पकप्पेसु अनागतेसु ।

४७४ पटिग्गहेत्वा मुनि देवदिन्न
पत्तेन पच्चग्घसिलामयेन,
भुत्वान तेसं अनुमोदनत्थं
देसेसि धम्मं वरदं पसत्थं ।

४७५ भ्रातिका वाणीजका जिनस्स
धम्मं सुणित्वान पसन्नचित्ता,
द्वे वाचिकोपासकतं गतासुं
याचिसु ते तं पुन पूजनीयं ।

४७६ परामसित्वान सिरं ततो सो
अदा जिनो कुन्तल धातुमुट्ठिं,
ते तेन तुट्ठा सुमना पतीता
महिंसु नेत्वा विभवानुरूपं ।

४७७ तत्था'थ गन्त्वा अजपालमूले
सहस्स रंसीव युगन्धरम्हि,
निसज्ज लोकं अनुलोकयन्तो
वितक्कि एवं मनसा वितक्कं ।

४७८ मयज्झपन्नो वरधम्मसारो
 ससस्स सिन्धू'व अगाधपारो,
 अबुद्धसत्तेहि तमज्ज कस्स
 पकासयिस्सज्हि जळो हि लोको ।

४७९ देसेमि चे धम्मवरं पणीतं
 किलन्तभावोव ममस्स अस्मा,
 किमत्तदुक्खे निति चिन्तयन्तो
 नुय्याममाका मुनि देसनम्हि ।

४८० सहम्पती नाम ततो विधाता
 सचेतसा तस्स मनं विदित्वा,
 विनस्सतीदं खलु सब्बलोकं
 अदेसिते तेनि'ति कम्पमानो ।

४८१ सकासमागम्म जिनस्स तस्स
 सगारवो ब्रह्मगणेन तत्थ,
 निहच्च जानुं पथवीतलम्हि
 नमस्समानो इदमब्रूवी सो ।

४८२ त्वं देवदेवो स सुमेधकाले
 पलोकितं लोकमुदिक्खमानो,
 विहाय दीपङ्करपादमूले
 लद्धा'मतं तं करुणागुणेन ।

४८३ प्रविस्स संसारवनं विदुगं
 मंसक्खिसीसादिम'दासि दानं,
 वेदेसि दुक्खं अमितं असय्हं
 तं ते परत्थं'व न अत्तहेतुं ।

४८४ सन्तीध सत्ता खलु मन्दरागा
 जातुं समत्था सुगतस्स धम्मं,
 आराधितो मे करुणागुणगो
 देसेहि धम्मं अनुकम्पमानो ।

४८५ काले विकासन्ति खरंसु मिस्सा
 थलम्बुजाता कुसुमानि नाना,

तथे'व ते धम्मकराभिफुट्ठा
विकासमायन्ती जना अनेका

४८६सम्पन्न विज्जाचरणो सतीमा
जुतिन्धरो अन्तिमदेहधारी,
पटिग्गहेत्वास्स निमन्तणं सो
जनेसि सत्ते करुणा मनस्मिं ।

४८७अपारुता तेसं अमतस्स द्वारा
ये सोतवन्तो पमुञ्चन्तु सद्धं,
विहिंससज्जी पगुणं न भासिं
धम्मं पणीतं मनुजेसु ब्रह्मे ।

४८८प्रटिग्गहेसीति उदग्गचित्तो
अज्झेसनं मे चतुराणनो सो,
नत्वान नाथं सहपारिसज्जो
पक्कामि तम्हा भवनं खणेन ।

४८९ततो जिनो तेन गहितनुज्जो
देसेमि कस्सेति उदिक्खमानो,
आळार-उद्दे समुदिक्ख धीरो,
मन्त्वान तेसं अचिरच्चुतित्तं ।

४९०क्रहन्नुखो'हं वरधम्मचक्कं
अज्जेन केनापि अवत्तनीयं,
लोकस्स चिन्तामणिसन्तिभगं
पवत्तयिस्सन्ती विचिन्तयन्तो ।

४९१दिस्वान भिक्खू मुनि पञ्चवग्गे
आदाय पत्तञ्च तिचीवरञ्च,
बाराणसीयं मिगदायमेन्तो
अद्धानमगं पटिपज्जि सत्था ।

४९२तत्थामरब्रह्मगणेहि पूत
पथे फणी पक्खि चतुप्पदा च,
आरज्जदेवा तरुपब्बता च
महिंसु नेकेहि सुविम्हयेहि ।

४९३ ततोपगा सो मिगदायमगे
दिस्वा यतीसं यतयो'पगन्त्वा,
अकंसु वत्तं पटिपत्तिसारा
पवत्तयी तत्थ स धम्मचक्कं ।

४९४ अज्जादिकोण्डज्जवसिप्पधाना
कोटीनमद्वारस कज्जयोनी,
असीतिकोटी'पि सुधासि सङ्घा
अज्जासुमगं कमतो तदा ते ।

४९५ अतिच्चयातम्हि निदाघकाले
वस्सानकाले समुपागतस्मिं,
तत्थेव वस्सं उपगम्म धीरो
तेमासमत्तं अवसी वसीसो ।

४९६ ततो यसं तस्स सहायकेपि
पतिट्ठपेत्वा अरहत्तमगे,
भुतिं जनानं अनुब्रूहयन्तो
वस्सस्स अन्तं अकरी तहिं सो ।

४९७ वस्सच्चये लोकविदू मुनिन्दो
आमन्तयी ते यतयो सपुत्ते,
ते'थागमुं निब्बणथा कतज्जली
'दमबुवि तेसम'नन्त पज्जो ।

४९८ उग्घोसयन्ता मम धम्मघोसं
समाहनन्ता मम धम्मभेरिं,
साधुं धमेन्ता मम धम्मसङ्खं
चराथ तुम्हे सनरामरानं ।

४९९ जयद्भजं मे भुवनुक्खिपन्ता
उस्सापयन्ता मम धम्मकेतुं,
अथुक्खिपन्ता मम धम्मकुन्तं
चराथ लोकेसु सदेवकेसु ।

५०० सुसज्जितत्तं अमतस्स मगं
सकण्टकत्तं नरकायनस्स,

माराननस्मिं मसिमक्खितत्तं
कथेथ लोकस्स सदेवकस्स ।

५०१. बुद्धन्तरं सुप्पिहितं अचारं
पुरस्स मोक्खस्स विसालद्वारं,
अवापुरी नो भगवा'धुना भो
यथज्ज सब्बेती निवेदयव्हो ।

५०२. उप्पन्नभावं भुवने ममज्ज
तथेव धम्मस्स च पातुभावं,
उप्पन्नभावज्ज ममोरसानं
पकासयन्ता जगतिं चराथ ।

५०३. व्रनम्हि पन्ते गिरिगम्भरायं
रुक्खस्स मूले'पि च सुज्जा'गारे,
वसं यतत्ता मम धम्ममग्गं
देसेथ लोके सनरामरानं ।

५०४. व्रत्वान एवं यतयो दिसासु
पेसेत्व नाथो उरुवेलगामी,
पटिपज्जि मग्गं अथ अन्तराले
कप्पासिकव्हं विपिनं पविस्स ।

५०५. तस्मिं रमन्ते समतिसमत्ते
राजोरसे सो पवरो विनेत्वा,
दत्त्वा'मतं धम्ममथुद्विसित्वा
अगोरुवेलं गजराजगामी ।

५०६. तत्थोरुवेलाधिककस्सपोति
पसिद्धनामस्स ससिस्सकस्स,
अग्गं फलं सो परिपावयन्तो
वसी वसन्ते वसीनं वरिड्ढो ।

५०७. तदाहरुं नेगम नागरा च
यज्जं महाकस्सप तापसस्स,
जिनो विदित्वास्स मनं मनेन
वसी विसुं तस्स पसाद हेतु ।

कथं?

५०८. गन्त्वान् उत्तरकुरुं भगवा तदानि
पिण्डञ्चरित्व रमणीय हिमालयर्द्धि,
आगम्म सादुरस नीर भराभिरामे
'नोतत्तके मुनिवरो परिभुञ्जियान ।

५०९. चिन्तेसि एवमहमप्पतरं व कालं
ठस्सामि सासन ममज्झि अनागतेसु,
लङ्कातले भवति तत्थ इदानि यक्ख
सम्बाधमत्थि मम तत्थ गतेसु दानि ।

५१०. सब्बा'मनुस्सज भयं पविनस्सती'ति
मन्त्वा ततो यतिवरो करुणाय सत्ते,
सञ्जाघनेहि परिनद्ध रवीव रत्त
निग्रोधपक्क सदिसं चरपंसुकूलं ।

५११. धारेत्त्व सेलमय सुन्दर पत्तहत्थो
छब्बण्णरंसि निवहं दिसि पूरयन्तो,
सम्बोद्धितो नवम फुस्सज पुण्णमायं
लङ्कातलं विजयितुं नभसा'गमासि ।

५१२. ब्रह्मासुरामर फणि गरुळा च सिद्ध
विज्जाधरादि जनता सहपारिसज्जा,
केता'तपत्त घट दीपुरु तोरणोहि
पूजं अकंसु महतिं गगनायनम्हि ।

५१३. लङ्काङ्गना उरसि भासुर तार हार
सङ्कास सीतल मनोहर नीर पूरा,
तस्मिं महादिपद वालुक नाम गङ्गा
भुमज्झगासि जन नेत्त हराभिरामा ।

५१४. तस्साविदूर सुचि रम्मतरे पदेसे
आयामतो मिततियोजन वित्थतेन,
चत्तारि गावुत्तमितं नयनाभिरामं
आसार सीतजल निज्झर भुरिघोसं ।

५१५.मत्तालिपालि खग गीतिज मिस्सरागं
सम्मत्त चित्त मिगसङ्ग निसेवितं तं,
नच्चन्त नेकसिखि सङ्गत पादपिण्डं
उय्यानमासि उरुनागवनाभिधानं ।

५१६.रम्मे तदा रतनदीपवरम्हि लङ्का
लोकाभिधान हरिकण्डक यक्खदासे,
ओदुम्बरे सुमनकूटक तण्डुलेय्ये
सेलेसु मारगिरि मिस्सकरिड्डनामे ।

५१७.ये'ञ्जेपि सन्ति गिरयो वनरामण्य्या
गङ्गा नदी गिरिगुहा सिकतातला च,
तत्थावसन्ति रहसा फरुसानिरुद्धा
पाणातिपात निरता सठकूट यक्खा ।

५१८.सङ्गम्म ते महति नागवनम्हि तम्हि
सम्मन्तयिंसु सभटा सह पारिसज्जा,
त्वं को'सि रे! इति परो अपरं खरेन
तिक्खेन वादकणयेन अरुन्तुदन्ता ।

५१९.कुज्झिंसु ते अथितरीतर कारणेन
वाक्येन युद्ध परिरद्ध पगब्भितत्ता,
सङ्खाभितापग पतीव'नवट्टचित्ता
सारम्भगब्भितमना परिरावयन्ति ।

५२०.तस्मिं खणे'भिमत्तदो सुगतो नभम्हि
आगम्म तेस'मनुकम्पित मानसेन,
गोपानसी सम मनोहर रंसिमालि
तत्थच्छि खे गुणमणी मणिकणिकाव ।

५२१.तेसं जिनो कलहवूपसमाय हेतु
मापेसि वुट्ठि तिमिरा'निलसीतभीतिं,
तत्थासि गज्जितघनो सुरचापखित्त
धारासरेहि वितुदं निसिवार सङ्गं ।

५२२.अन्धाव ते घनतरे तिमिरे निमुग्गा
मुळहा दिसञ्च विदिसं न विदिंसु भीता,

चण्डानिलुद्धट महा गिरिकूटरुक्ख
सम्पात भीत रुदिता गतिमेसयन्ति ।

५२३सीतेन ते अथ दिजे परिकोटयन्ता
अञ्जोञ्जगत्तमवलम्ब परोदयिंसु,
रूपानि नेकभयदानि च घोसणानि
वत्तिंसु तेन विविधं भयमासि तेसं ।

५२४बुद्धापि दुक्खितमना परदुक्खकेन
कस्मा करोन्ति अनयंति न चिन्तनीयं,
लोको हनाति विटपि फलदान हेतु
सत्थेन सोम रिपुगाहक वासरम्हि ।

५२५सत्था ततो तमनुदो सभये ससोके
दिस्वान गुहक जने करुणायितत्तो,
वुट्ठिं तमञ्च पवनं पणुदित्व सब्बं
दस्सेसि अत्तमखिलं दुमणीव खम्हि ।

५२६दिस्वान ते मुनिवरञ्जलि पङ्कजेहि
सज्जेत्व सीस सरसी इदमंबुविंसु,
याचाम नोभयपदं भवतो सकासा
दासेसु धीर करुणं करणीयमेव ।

५२७एवं तदावच जिनो मधुरस्सरेन
आमन्त ते निसिचरेवनते समेक्ख,
तुम्हे ददाथ यदि ठानममेकदेसं
सब्बे अपेन्ती घनवातज सीतदुक्खा ।

५२८यज्जेवमीतिमंपयाति करोम भो तं
गण्हाहि धीर यदि इच्छसि सब्बदीपं,
वत्त्वान तेहि परिदिन्न छायाय मग्गो
ओगम्म तत्थ पुथु पत्थरि चम्म कण्डं ।

५२९तस्मिं निसज्ज कसिणं समापज्ज तेजो
जालाकुलं जलित मग्गीममापयी सो,
सो धूमकेतु गगनुग्गत तुङ्गसिङ्गो
सन्दड्ढयं गिरिवनानुरुघोसयन्तो ।

५३० रुक्खेहि रुक्खवन पब्बत लङ्घनेन
 साखामिगे च विहगे अनुबन्धयं'व,
 वेस्सानरो वनमरू मिगसूकरे'पि
 सन्धावि गुहक जने इति चिन्तयन्तो ।

५३१ दिस्वान तत्थ पचुरातन विप्फुलिङ्ग
 सम्मिस्स जाल दहनं गुहका समेच्च,
 धावुं विकिण्णकच बप्पजल'द्वनेत्ता
 दारत्तजेहि सहिता गतिमेसमाना ।

५३२ सम्बुद्धतेज परिदट्ठ सरीरचित्ता
 आहच्च सागरतटं परिधावमाना,
 तस्मिम्पि ते पविसितुं सरणं न लब्धा
 छम्हि ततो सपदि सन्निपतिसु सब्बे ।

५३३ दिस्वान ते मुनिवरो सहये ससोके
 रम्मं तदा जलधिमज्झगतं महन्तं,
 इद्धीहि सेहि गिरिदीपमि'धानयित्वा
 आरोपयित्व निखिले पुन तत्थ'कासि ।

५३४ कत्वेवमे'समसमो'पसमन्त'मीतिं
 तत्थेव भासुरतरो भगवा निसीदि,
 ब्रह्मामरा'सुरफणी गरुळादि सिद्धा
 सङ्गम्म'कंसु महतिं महम'गगरूपं ।

५३५ देसेसि संसदि जिनो सुतिसाधु धम्मं
 तस्मिं सदासवनुदं सिवदं जनानं,
 सुत्वान नेकसतकोटि पमाण पाणा
 लब्धा तदा समभवुं चरधम्मचक्खुं ।

५३६ तस्मिं दिने सुमनकूट वराधिवासो
 तेजिद्धिबुद्धिविभवो सुमनाभिधानो,
 देवो पसन्नहृदयो रतनत्तयम्हि
 सम्पापुणित्थ पठमं फलमुत्तमं सो ।

५३७ उट्ठाय तुट्ठवदनो कतपञ्जलीको
 मुग्गो जिनग्ग नखरंसि पयोदधिम्हि

वन्दित्व एवमवचां तुल वीर धीर
लोकगग पुग्गल वरं दद सामि धीस ।

५३८ द्रासोस्मि ते चरण पङ्कज पूजकोहं
सद्भादयादि विभवो तनयो हंमस्मि,
तुम्हे विना खणलवं वसितुं न इच्छे
तस्मा ददातु भगवा मम पूजनीयं ।

५३९ सुत्वान तं धितिमती परिमज्ज सीसं
संसत्त छप्पद सरोरुह सन्निभेन,
हत्थेन नील सक कुन्तल धातुमुट्ठिं
दज्जाथ सो मणिमयेन करण्डकेन ।

५४० प्पगग्ह बाहुयुगलेन ठीतो नमित्वा
मुद्धा दधासि मकुटं विय पीणितत्तो,
कत्वा थ सो वर महं तिदिवेहि सद्धि
मप्पेत्त्व धीर फरिभुत्त वसुन्धरायं ।

५४१ सो कासि नीलरतनेहि महारहेहि
उब्बेधतो रतन सत्त पमाण थूपं,
नाथे धरन्तसमयेव पतिट्ठही सो
थूपो तिलोकसुखदो मणि कामदो व ।

५४२ प्पच्छा तिलोकसरणे परिनिब्बुतम्हि
खीणा सवो समहिमो सरभु यतिन्दो,
आदाय तं चितकतो जिनगीवधातुं
तस्मिं निधाय करि बारस हत्थथूपं ।

५४३ चूळाभयह्वनिपो समये परस्मिं
वत्तिस हत्थम करियत्थ वरोरुथूपं,
दुट्ठादिगामणि नुपो दमिळे हनन्तो
कारेसि कञ्चुकमथो चतुसट्ठिहत्थं ।

५४४ एवं स सीहलमहासरमज्झरूळहं
सेतम्बुजं व मधुपावलि सेवनीयं,
भुमङ्गना करतले सितवित्थलीलो
थूपो ददातु मसमोपसमं जनानं ।

- ५४५ लङ्कोपसगमं वधूय विधाय खेमं
लङ्कं निजाय वरकुन्तल धातुया तं,
कत्वान भासुरतरं मुनि मङ्गलाय
पायासि तारक पथे नुरुवेलमेव ।
- ५४६ तस्मिं विधाय बहुविम्हित पाटिहेरं
भेत्वा ससिस्सकिं सिनो पुन दिट्ठिजालं,
दत्वान निब्बुतिपदं सहसिस्सकस्स
निब्बाण सुन्दर पुरं परिपूरयित्थ ।
- ५४७ म्हा विकासित कुसेसय काननाभ
वीतासवेहि निवुतो सुगते भगामी,
पायासि राजगह गामी मुदारमगं
वेनेय्य जन्तु कमलाकर भानुरूपो ।
- ५४८ तस्मिं गते जिनवरे वर बिम्बिसारो
पूजं अकासि महतिं सह देवताहि,
तस्मिं हि संसदि लभिसु अनप्पपाणा
मग्गे फले च सरणे च पतिट्ठिहिंसु
- ५४९ राजा ततो विपुल वेलुवनाभिरामं
सालङ्कतं विविध पादप मण्डपेहि,
पादासि दक्खिणकरे जलपातनेन
कत्वा धराधरधरं हिमवच्च कम्पं ।
- ५५० तस्मिं समन्तनयनो नयनाभिरामो
भुतिं जनस्स सततं अभिवड्ढयन्तो,
धम्मम्बु वुट्ठि निकरं परिवस्सयन्तो
वस्सं वसी अदुतियो दुतियमि वस्से ।
- ५५१ देविन्द मोलि समलङ्कत पादपिट्ठो
लोकस्स अत्थचरणे सतताभियुत्तो,
तत्थेव सो हि ततियेपि चतुत्थवस्से
वासं अकासि सुगतो सिरिसन्तिवासो ।
- ५५२ लोकस्स धम्म ममलं सततं वहन्तो
सावत्थियं रुचिर जेतवने भिरामे,

वासं अकासि सुखदो मुनिपञ्चमस्मिं
वेनेय्य सत्तसमयं समुदिक्खमानो ।

इति लङ्काय पठमांगमनं ।

५५३ अथ भगवति तस्मिं जेतनामे वनस्मिं
निवसति सतिलङ्का मङ्गलावासरूपा,
उपवनमिव नाके नन्दनं देवतानं
अमर उरगवासा रम्मरूपा बभूव ।

५५४ महिमति रुचिरस्मिं वड्डमानादि सेले
मधुर सलिलवाहे रम्मकल्याणिकादो,
उदधि भुजगवासे नागदीपन्तिके च
महति महिम युत्ता नागसङ्घा वसन्ति ।

५५५ अचुर महिम युत्तो वड्डमानाचलस्मिं
अधिपति भुजगानं आसि चूलोदरव्हो,
महुदर इति नामो नागदीपोदधिम्हि
निवसति अथ तेसं पब्बतेय्यो रगिन्दो ।

५५६ इतर भुजग रज्जो धीतरं नागकज्जं
पियतरमभिरूपं कासि दारं तदा हि,
अथ च दुहितुया सो दीयमानं ददन्तो
रुचिर मणीमयघं आसनञ्चापदासि ।

५५७ दुहितरि मतकाले तेथ पल्लङ्कहेतु
जलज थलज नागा युद्धसज्जा अहेसुं,
अथ थलज भुजङ्गा भङ्गकल्लोलमाला
सदिस लूलित चित्ता गब्बितेवं रवन्ति ।

५५८ किमुदधिज फणीनं कित्ति सम्पत्तिया नो
अपि यसपरिवारा किं बलेनिद्धिया किं,
अहमहमीति गब्बा किं किमिस्साय तेसं
भवति तिमिररीनं भानुमग्गुन्नती का ।

५५९ अथ जलजलगद्दा गज्जनं गज्जयन्ता
भयजनक पगब्भा फोटयन्ता भूजानं,

अहमह पभू रे!रे! पब्बतेय्यानंमेतं
पटुतरडसितोद्धा कक्खंळेवं रवन्ति ।

५६०प्रटुतर गरुनादा ताव गज्जन्ति दन्ती
नयन पथमुपेन्ते याव कण्ठिरवानं,
तथरिव थलजाता जुम्हयन्ता समग्गा
नयन पथगता नो सुज्जदप्पा भवन्ति ।

५६१इति तदुभयसेना घट्टयन्तांज्जमज्जं
विविध पहरण्हो उगिरन्ती गिरन्ति,
सतत खुभित वेला सागरूमीव भन्ता
लुलित लुलित चित्ता युद्धनिन्ना ठितासुं ।

५६२अथ तदहु मुनिन्दो यामिनीयामंमन्ते
पतिनिय मतिजालं लोकमोलोकयन्तो,
समर वसगतानं भोगीनं भाविभुतिं
तदुपरि चंभिवुद्धिं पस्सि लङ्कातलस्स ।

५६३अथ मुनि मधुमासेपोसथे कालपक्खे
कत निखिल विधानो गय्ह सङ्घाटिकादिं,
अनुगतिकमुदिक्खं पज्जनेत्तो समन्ता
सुमन सुमन नामं पस्सि देवं समिद्धिं ।

५६४तदहु सुमनदेवो जेतनामे सुरम्मे
अधिवसति विहारे द्वारकोट्टोपकट्टे,
ठित विटप समिद्धे खीरिकापादपस्मिं
सुगत मभिनमन्तो अन्वहं पूजयन्तो ।

५६५तमसम्मुनि दिस्वांमन्तयित्वांगते तं
इदमवच मया भो सद्धिमागच्छ लङ्कं,
सह तव भवनम्हा पुब्बवुत्थप्पदेसे
तव भवति पतिट्ठा भोगिनज्जांभिवुद्धि ।

५६६अथ मुनिवचनं सो मुद्धनामंगहेत्वा
समुदितहृदयो तं रुक्खमुद्धच्च मूला,
सुगतमुपरि कत्वा धारयन्तो सुफुल्लं
बरिहि बरिहि छत्ताकारमागा नभम्ही ।

५६७ दसबल तनुभा'भिस्सङ्गमा सो दुमन्दो
तरल मणीव नाना'भाहि सम्भावनीयो,
विलसित इव सब्बे रुक्खसेलादयो'पि
अपगत सकवण्णावण्णवन्ता विरेजुं ।

५६८ खग भुजग सुरादि मस्सिता छप्पभाहि
निजपति निजजाया स्वञ्जमञ्जासु मुद्दुं,
असित गगन मज्झे सोभमानो मुनिन्दो
वितत विविध रंसी रंसिमालीव गच्छि ।

५६९ जलद पटल सण्डे वज्झमुद्दाळयित्वा
बहि विलसितकायो सोम्मदोसाकरो,व
कतुपरि तरुछायो जोतमानो समानो
उरग समरठानं गन्त्वा'कासे निसज्ज ।

५७० घनतर तिमिरं सो इद्धिया सङ्घरित्वा
तहिमतिरव भीमं घोरसंरम्भवन्तं,
असनि सत निपातं वस्सधारा करालं
उरुतर तत मेघं मापयी सीतवातं ।

५७१ इति तिभुवननाथो दप्पिते नागसङ्घे
विमद करण हेतु दस्सयी भेरवानी,
अथ'पगत पगब्भे ते विदित्वान सत्था
अपनुदि भयजातं तद्ध्वणंयेव तत्थ ।

५७२ तरुण तरणिसोभा केतुमालाविलासिं
सुभरुचि मुखवन्दं लक्खणाकिण्णगतं,
तिभव विभवदायिं तं विदित्वान नागा
चुतपहरण हत्था वन्दमाना महिसु ।

५७३ सिरसी निहितपाणी रत्तपङ्केरुहेहि
विकच वदन नेत्ता'मन्द कञ्जुप्पलेहि,
सक सक धत नानावण्ण वम्मादिकेहि
विविध कुसुमवत्था'मन्द दीपद्धजेहि ।

५७४ उरग भवनवासा नागकञ्जा समेच्च
कुच कलस सहस्सं धारयन्ति सलीलं,

ललित कणक वल्लि लीलमाधत्त गत्ता
थुति मुखर मुखा ता साधु कीळं अकंसु ।

५७५ अथ मुनि उरगानं विग्गहं तं समेतुं
सुतिमन कमनीयं निच्छरं ब्रह्मघोसं,
अजरममर मग्गं सुप्पसत्थं सुधिहि
वरमति वरधम्मं देसयी नं फणीनं ।

५७६ भो भो संसारे खलु भवति सारं लवम्पि
विसेसा तं सीतं जलित दहने विज्जति कदा,
सदा रागं रोगं ब्यधति जनतं नेकदुरितं
तथापांयुं पातो रविरभिमुखुस्साव सदिसं ।

५७७ सरीरोयं बत्तिस विध कुणपो सार रहितो
परित्तं योब्बज्जं कुसुम सदिसं निग्गतसिरि,
पहन्त्वा गन्तब्बं भवज विभवं सम्भतमिदं
अथेवं सन्ते भो वरयति भवं को नु हि बुधो ।

५७८ प्लासी मक्खी कोधूपह मतो मानविभवो
जनोतीतोतो भो पयति नरकं दारुणतरं,
फणी मज्जारो सा गुहक कपयो भूय बहुसो
वधेन्तज्जोज्जं ते ननुभवमिदं दुक्खमनिसं ।

५७९ पुरे काकोलुका अथ वनभवा फन्दन इसा
करित्वाङ्गानेघं चिरमनुभवुं दुक्खमनिसं,
अहो कप्पट्टन्तं सरथ दुरितं वेरजमिदं
न हेत्थस्सादो भोणुमपि कलहे मेत्तिममतं ।

५८० बलं बालानं भो सक सक वधायेव भवति
अतीतेका खुद्धा लटुक्किदिजा नट्टतनया,
गजं बालं मत्तं पविधि न बलं होति सरणं
अथद्धाने किं भो कुरुथ वीरियं भुति हननं ।

५८१ न दुक्खं तेसं ये विगत कलहा एकमनसा
अतीते भो लापा अघटित माना पेय्यवचना,
सुखं वासंकासुं यदहनि भवुं तेथ विधुरा
वसं व्याधस्सागुं तदहनि अहो! मेधग बलं ।

५८२ इति तिखिण सुधिमा कत्तुमेते समग्गे
 अवदि पवर धम्मं साधु विज्जुप्पसत्थं,
 अथ मुदितमना ते पीणिता तस्स नागा
 मणिमयम'तुलं तं आसनं पूजयिंसु ।

५८३ अथ मुनि गगनम्बोरुह भूमिप्पदेसं
 तरुण रविव तस्मिं आसने आसि भासं,
 अथ भुजगगणा ते दिब्ब खज्जादिकेहि
 परिविसिय मुनिन्दं साधु धम्मं सुणिंसु ।

५८४ अथ जल थलजानं तत्थ युद्धा'गतानं
 अगणित भूजगानं'सीतिकोटी भुजङ्गा,
 विमल सरणसीले सुप्पतिट्ठा सुतुट्ठा
 अकरु'मतिमुळारं सत्थु पूजाविधानं ।

५८५ अथ महुदर रज्जो मातुलो नागराजा
 मनिनयनकनामो रम्मकळ्याणदेसा,
 उरग समर हेतू आगतो नागदीपं
 सुगतवर सरीरं दिस्व नत्वालपेवं ।

५८६ यदि सुगत! इमं त्वं नागतो अस्स ठानं
 मयमपगत पाणा होम झत्वा'ज्जमज्जं,
 रुधिरवह विकिण्णो अस्स भूमिप्पदेसो
 पसमि दहन दित्तं अम्बुदेनेव तं त्वं ।

५८७ मम भगव! पुरामे दिट्ठपुब्बं तवेतं
 रुचिर सिरिसरीरं रंसिजाला'भिकिण्णं,
 अपि सुमधुर धम्मं देसयन्ते सुरानं
 दसबल सुतपुब्बं आनुभावज्च तुहं ।

५८८ अहमसम पुरे ते विस्सुतोयेव दासो
 यदि मनसि दया ते होति दासे पुना'पि,
 पवर रतनदीपे होति कळ्याणिगङ्गा
 मम वसति तहिं तं दडुकामो'भियाचे ।

५८९ इति यतिपति तस्सा'राधनं पग्गहेत्वा
 सक परिचित भुम्या चेतियत्थं विधाय,

मणिमय परिभुत्तं आसनं चापि तेसं
स सुमन तरु राजं पूजनत्थं विधाय ।

५९०. दसबल परिभुत्तं सब्बमेतं भुजङ्गा
मणिरिव रुचीदं ते धातुयोयेव तस्मा,
महथ नमथ निच्चं मंव सग्गापवगं
ददति इति च वत्त्वा ओवदित्वान सत्था ।

५९१. नभतलं मुपगन्त्वा देवनागे महेन्ते
दिसि दिसि विसरन्तो नीलपीतादि रंसि,
मन नयन हरन्तो जन्तुनं लोकसारो
अगमि रविं व खम्हा जेतनामं विहारं ।

५९२. अथ मनुजमरानं नत्तसिद्धादिकानं
सततं ममत धम्मं देसयन्तो फणीनं,
वनभवन सुरम्मे मङ्कुलव्हे नगिन्दे
अकरि मुनि निवासं छट्टमे हायनम्हि ।

५९३. सुरपुरुषवने थो पारिजातस्स मूले
अरुण मुदुसिलायं भासमानो मुनिन्दो
सुनिपुणं मभिधम्मं देसयन्तो सुरानं
अकरि वरनिवासं सत्तमे तत्थ वस्से ।

५९४. अथ सुखद मुनिन्दो जेतनामे विहारे
अवसि विमलपज्जो अट्टमे सारदस्मिं,
अजरं ममर सन्तिं फसमानो परेसं
विविध नय विचित्तं देसनं देसयन्तो ।

इति लङ्काय दुतियागमनं ।

५९५. एवं जिनो जेतवने वसन्तो
नीस्साय सावत्थिपुरं विहासि,
सा किदिसी आसि पुरी तदानी
तं कीदिसं जेतवनं विहारं ।

५९६. भूमङ्गनायाहित उत्तमङ्गे
भासन्त नानारतनाभिरामा,

विसालमोलीव विसालभोगा
सा जम्बुदीपम्ही बभुव रम्मा ।

५९७.सिरीनिकेते सिरिमावहन्ती
विराजते या वसुधा तलस्मिं,
सा देवराजस्स'मरावती'व
रज्जो कुवेरस्स'लकाव रम्मा ।

५९८.सा पुज्जपज्जालु जनाधिवुत्था
सोण्णादि पुण्णापनाकिण्णवीथी,
उत्तुङ्ग मातङ्ग तुरङ्ग रङ्गा
सा राजते कञ्चन मन्दिराली ।

५९९.रराज सा भासुर राजपुत्ता
पुज्जङ्गनालास विलासयन्ती,
वेदङ्गपारङ्गत विप्पचारा
द्विपञ्च सद्देहि च निच्चघोसा ।

६००.अनेकसिप्पी सत सम्पकिण्णा
नानादिसाहा'गत सत्थवाहा,
पहुतखीणासवपादपूता
बभास सा मङ्गल मन्दिरं'व ।

६०१.भवन्तरे यो चरियं चरन्तो
सुवो'पनिस्साय वसं गुणेन,
यज्जङ्गसाखिं मतसीनपत्तं
अका समिद्धं फलपल्लवेहि ।

६०२.इदानी पत्वान भवस्स अन्तं
निस्साय यं सो वसते मुनिन्दो,
तस्सा गुणं को हि असेसयित्वा
कथेति सा वस्सू'पमाय तस्सा ।

६०३.तस्सोपकट्टे रतनं'व'नग्घं
मनोहरो उत्तमसत्तसेवि,
जनानमाकखिडतदो विहारो
बभुव जेतादि वनक्खयेन ।

६०४ समफुल्ल पुष्परस मोदित छप्पदाली
झङ्कार नाद परिवादित तन्तिनादा,
सम्मत्तं नन्त दिज कुजित गीतवन्ता
तिट्ठन्ति यत्थ तरवो नटकाव छेका ।

६०५ खीरण्णवाहरिय धोविय खीरनीरा
सोसेत्व सज्झुमलये ससिकन्ति मस्सं
यत्थोकिरित्व तनिता विय वालुकायो
सा मालकावलि बभास पयोदधिं व ।

६०६ विज्जोतमान रतनप्पमुखाननम्हि
सोपान माल पदगण्ठिदुजेहि हासं,
कत्वेव देवभवनानमहं विराग
वन्तींति गन्धकुटि यत्थ पहासयित्थ ।

६०७ क्रम्मर गगगरि मुखोपरि सम्पपुण्णा
अङ्गार कन्तर विनिगगत जालकाव,
सम्बुद्धदेह परिनिगगत रंसिमाला
दायगग निगगत करा विसरन्ति यस्मिं ।

६०८ तुम्हे सराग जनसङ्गमतोति गीता
धञ्जा मयन्ती विमलेही समङ्गितत्ता,
तुट्ठाव हास मकरा सुरपादपानं
राजेन्ति यत्थ यतिनिस्सित पादपिन्दा ।

६०९ पुन्नाग नीप वकुलंज्जुन राजरुक्ख
नागांग चूत युगपत्तक चम्पकानं,
पुष्पाभिकिण्ण धरणी रतनेहि नाना
पच्छन्न दिब्बभवनं विय भाति यत्थ ।

६१० ब्रह्मासुरासुर नरोरग लिङ्गिसिद्ध
विज्जाधरादि जनता कतवन्दनेहि,
तेहेव घुट्ट थुतिमङ्गल गीतिकाहि
यत्थोपगान मननेत्तगणा मुदेन्ति ।

६११ निग्घोसितामल सुसीतल निज्झरेहि
सम्मत्त नेकदिज घुट्ट जलासयेहि,

किञ्जकख पत्त परिकिण्ण सिलातलेहि
तुस्सन्ति यत्थ सततं यतीनं मनाति ।

६१२.यो नेक कप्प सत सञ्चित पुञ्जरासि
हित्वांमितं कपिलवत्थु महासिरिम्पि,
आगम्म यत्थ नीरतो सुगतो महेसि
को तत्थ भुति मतुलं कथिको कथेति ।

६१३.तस्मिं जिनो वसति जेतवने विहारे
इन्दो यथा रुचिर नन्दन काननम्हि,
ब्रह्मां व ब्रह्मभवने सपितामहेहि
तारावली परिवुतो गगनें व वन्दो ।

६१४.तदागम्म महानागो मणि अक्खिकनामको,
लङ्कातो जिनपादस्मिं फणिं पच्चेदं मबुवि ।

६१५.सम्बुद्धा धीर लोकस्मिं लोकस्सत्थाभिवुद्धिया,
जायन्ति सामि तुम्हाकं दयायन्तो गधा मयं ।

६१६.तेन मे दासभुतस्स संसारन्दुघरा थिरा,
मुत्तिं यदिच्छसे मय्हं गहणीयं निमन्तणं ।

६१७.सुत्वान तं महानागो महानाग निमन्तणं,
पटिग्गहेसि तं तुण्हीभावेन करुणाय सो ।

६१८.जत्वा तं सुमनो नागो लहुमागम्म सीहलं,
कळ्याणापगपस्सम्हि मनोनन्दन भुतले ।

६१९.सज्जु कम्बुमणि मुत्त पवाल वजिरामये,
वहारहे महाथूने घटकादिं निधापिय ।

६२०.दत्त्वा तुलादयो सेस मन्दिरङ्गे तथेव च,
विटङ्क व्याल सीहादि पन्तियोपि तथेवहि ।

६२१.सातकुम्हमयां नेक चित्तेहि साधु चित्तिं,
निम्माय गोपानसियो पक्खपासे च कण्णिकं ।

६२२.सिङ्गि निक्खेन सिङ्गञ्च छदनिन्दमणीहि च,

सोण्ण किङ्किणि मालायो कण्णमाला च मापिय ।

६२३.चित्तवितानं बन्धित्वा मुत्तोलम्बे तहिं तहिं,
कत्त्वान गन्धदामेहि पुप्फदामेहि सङ्कुलं ।

६२४.इन्दनीलमयं भुमि मज्झे'नग्घ महासनं,
मापेसि परितो सेस भिक्खूनञ्च सुभासने ।

६२५.रतनेहे'वापस्सये वेदिका एळिकामये,
मुत्ता वालुक सङ्किण्णं मालकञ्च मनोरमं ।

६२६.सत्त रतन सम्भुत तोरणू'परि तोरणे,
सन्तीर कुसुमा'किण्ण हाटकादि घटाकुलं ।

६२७.नेक रागद्धजाकिण्ण वितान समलङ्कतं,
दीप धूपालि सङ्किण्ण गन्धपुप्फ समाकुलं ।

६२८.एवमादिहि नेकेहि वण्णेहि समलङ्कतं,
मापेत्वा मण्डपं सेट्ठं देवमण्डप सन्तिभं ।

६२९.सीत वालुक सञ्छन्नं मुदु पादपटत्थतं,
मापेत्वेवं महामगं सुरञ्जस समञ्जसं ।

६३०.सज्जिनित्वान ते नागा खज्ज भोज्ज फलाफले,
दिब्बन्नपाने पचुरे पटिमगं गमुं तदा ।

६३१.ततो कारुणिको नाथो बोधितो अट्टमे समे,
वेसाख पुण्णमासिम्हि सन्निपातिय सावके ।

६३२.एथज्ज भिक्खवो लङ्कं नागानं'नुग्गहाय भो,
मणिअक्खिको निमन्तेसि पसन्नो बुद्धसासने ।

६३३.सुत्त्वान वचनं तस्स सम्बुद्धस्स सिरीमतो,
अस्सवा पेसला भिक्खू पच्चस्सोसुं समाहिता ।

६३४.सारिपुत्तो ततो थेरो पज्जाय'ग्ग धुरन्धरो,
पत्तचीवरमा'दाय अगमा जिनु'पन्तिकं ।

- ६३५मोगल्लानो महाथेरो दुतियो अगगसावको,
पत्तचीवरमादाय सोपाग जिन सन्तिकं ।
- ६३६धूतपापो धुतङ्गगो महाकस्सप नामको,
पत्तचीवरमादाय आगमा जिनसन्तिकं ।
- ६३७सासने विनयञ्ज नमग्गो' पालिव्हयो यत,
पत्तचीवरमादाय जिनन्तिकमु'पागमि ।
- ६३८दिब्बचक्खूनमग्गो यो रुद्धपापारि दप्पको,
थेरो'नुरुद्धो वरदो सोपाग मुनिसन्तिकं ।
- ६३९मणिव कामदो काममु'पवानो'ति विस्सुतो,
जाणी गणी दक्खिण्यो थेरोपाग जिनन्तिकं ।
- ६४०ब्रक्कलो विमलो सील समाधादि गुणाकरो,
आगतो सपरिक्खारो भिक्खूनं समितिं तदा ।
- ६४१बुद्धसासन धोरहो थेरो अङ्गुलिमालको,
सहा'गन्तुं मुनिन्देन सन्नद्धो सहसा गतो ।
- ६४२सासनोदय सेलग्गे सूरियो विय भाति यो,
सो'यं राहुलथेरो'पि लहु'गा पितु सन्तिकं ।
- ६४३भद्दाचारो भद्वियहो थेरो भद्दघटो विय,
पाकटो भुवने सो'पि गतो सम्बुद्ध सन्तिकं ।
- ६४४देवहुमो'व लोकस्स यो ददाति'च्छिति'च्छितं,
जिनोरसोपि सेलव्हो गतो सम्बुद्धसन्तिकं ।
- ६४५ग्रामिनी सामिको'वाति भाति यो सासनम्बरे,
महानाम महाथेरो सोपाग मुनिसन्तिकं ।
- ६४६मनोसिलातलग्गम्हि जुम्हमानो'व केसरी,
सुभुतिव्ह महाथेरो बुद्धपन्तिक मागतो ।
- ६४७बुद्धसासन छदन्त सरसी सारसो विय,
विस्सुतो तिस्सथेरो'पि गतो भिक्खुसमागमं ।

- ६४८ जिनसासन सम्फुल्लसरसीरुह मज्झगो,
मधुब्बत निभो राधथेरोपि सहसा गतो ।
- ६४९ भगु दब्बोपंसेनो च कोण्डज्जंस्सजि सीवलि,
एते जिनत्रजा थेरा गतासुं मुनिसन्तिकं ।
- ६५० कुमारकस्सपो पुण्णोसोणोसोभित रेवता,
थेरापेते अभिज्जाता गतासुं सत्थुसन्तिकं ।
- ६५१ वङ्गीसो सागतो नन्दो भारद्वाजो गवम्पति,
पत्तचीवरमादाय गतासुं जिनसन्तिकं ।
- ६५२ एवमादि महानागा पञ्चसत जिनोरसा,
समागज्जुं सहागन्तुं मुनिना लोकसामिनं ।
- ६५३ ततो सो जगदानन्दो करुणायाभिराधितो,
मेरुं परिक्षिपन्तोव अनेकज्जुति विज्जुया ।
- ६५४ निवासेत्वा सुद्धरंसि विसरन्तरवासकं,
तस्सूपरि जिनो रत्तं बन्धित्वा कायबन्धं ।
- ६५५ अच्चुग्गतं महाथूपं चारु चामीकरज्जुतिं,
पटिच्छादयमानोव रत्तकम्बल कञ्चुना ।
- ६५६ वण्ण निग्रोधपक्कं व सुरत्तं पंसुकुलिकं,
सङ्घाटिया करित्वान सगुणं उत्तरीयकं ।
- ६५७ हुत्वान सुपटिच्छन्तो पारुपित्वान साधुकं,
पत्तत्थाय पसारेसि जालाकुलकरज्जिनो ।
- ६५८ लोकनाथप्पभावेन ततो पत्तमधुब्बतो,
पाणि सरोरुहस्सन्तो सम्पत्तोसि तमग्गहि ।
- ६५९ ततो ससिस्सको नाथो उगगन्त्वा गगनङ्गनं,
नानावण्णम्बुदे तत्थ मद्दन्तो गन्तुमारहभि ।
- ६६० ततो सम्बुद्ध देहस्मा निक्खन्तासुं छ रंसियो,
हेमकण्णिकतो यात मणिगोपानसी यथा ।

६६१.बाणिन्दीवर पुष्पेहि मेव'किन्दमणिहि च,
छादेन्ति विय नक्खत्ता नीलं'सु मुनिदेहतो ।

६६२.चम्पकुदालमालाभी हेमचुण्णम्बरेहि च,
पूरयन्ति वियासङ्ग पीतंसू जिनदेहतो ।

६६३.भण्डीपुष्पकदम्बेहि लोहितङ्कमणिहि च,
लोहिताभा पपूरेन्ति दिसा'गा मुनिदेहतो ।

६६४.हार मल्लिक मालाहि सोमंसु फलिकादिहि,
पूरयन्ति वियासङ्ग ओदाता मुनिदेहतो ।

६६५.पिञ्जुमज्जेट्टरासीहि पदुमाभमणीहि च,
दिसं छादयमानागा मज्जिट्टाभा जिनङ्गतो ।

६६६.नेकिन्दचाप किण्णं व दिवसं रतनुत्थतं,
चित्तपटं व मुञ्चन्तं मिस्साभागा जिनङ्गतो ।

६६७.गिरिकूट कूटागार मत्ता छब्बण्ण रंसियो,
आवेलवेला धावन्ति दिप्पमानेतरेतरा ।

६६८.गच्छमाना'हनित्वान चक्कवाळ सिलुच्चये,
उगगन्त्वा परतो यन्ती नीर निज्झर सन्नीभा ।

६६९.सम्मुखे सम्मुखे तायो रुक्खपब्बत आदयो,
कारयन्ता सकं वण्णं धावन्ता'पि च सिन्धवो ।

६७०.उद्धमुगगतंसीहि रज्जिता जलदा तदा,
नानावण्णे पुनेवासि नूतनो रविमण्डलो ।

६७१.जिनप्पहा पवाहेसु निमुग्गा देवता गता,
पूजेतुं व निजत्तेहि नानावण्णा सियुं तदा ।

६७२.प्रविट्ठा बुद्धरंसीनमन्तरं देवधीतरो,
असज्जानीय मुहिंसु मुहुत्तं अत्तनो धवं ।

६७३.सुरा सुरोरग ब्रह्म सिद्ध विज्जाधरादयो,
चामरच्छत्तकेतुहि पूजयन्ता जिनन्त्वगुं ।

६७४अग्घिकं पन्तियो केचि तोरणूपरि तोरणे,
घटदीपालियो तन्थ करोन्ति अभितोभितो ।

६७५प्रादपटे पत्थरन्ति वितत्त्वन्ति वितानके,
तत्थूपरि अनेकानी कुसुमानोकिरन्ति च ।

६७६कतमं देवलोकन्नुयाति लोकगगनायको,
याति किं बुद्दलोकन्नु अम्हाकं भवनन्नु खो ।

६७७कत्थ नु खो देवदेवो कस्सनुग्गहबुद्धीया,
यातीति कङ्घिता केचि संसरन्ति इतोचितो ।

६७८मापेत्वा अभितो मग्गे मण्डपे रतनामये,
सयनासनं पञ्जपेत्वा काचि तिट्ठन्ति देवता ।

६७९तहिं तहिं पट्टपेन्ता सुधन्त मधुरोदकं,
यावमाना जिनं केचि तिट्ठन्ति च महन्ति च ।

६८०एवं महामहे नाथो वत्तमाने अनूपमे,
जलं सम्बुद्धसिरिया नूतनो सूरियो विय ।

६८१.ब्रह्मसेनाभितो यान ब्रह्मावाथ सहम्पति,
सुरसेनाभितो यान सक्कोव समलङ्कतो ।

६८२.गगालिमभितो यान गहङ्गा मणि सन्निभो,
धतरट्ठुखगिन्दोव हंससेनालि पुब्बगो ।

६८३.अपेत रागदोसेहि वीतमोहेहि सब्बसो,
पटिसम्भिदत्त सम्पत्त सावकेहि अनुगगतो ।

६८४येसं येसं मनस्मिं यं यमत्थि किञ्चि संसयं,
तेसं तं तं पणुदेन्तो देसनाय सुधासिनं ।

६८५तत्थ तत्थानुरूपेण पाटिहारिय कम्बुना,
लोकस्स नयनाली सो तोसस्सुसु निमुज्जयं ।

६८६सम्पत्तो लङ्कतं लङ्कमथागु फणिनो तदा,
पटिमगं करोन्ता ते तत्थ तत्थ महामहं ।

- ६८७.उरगानमन्तरे देवा ब्रह्मासुं तेसमन्तरे,
एवं सम्मिस्सको लोके ब्रह्मलोका पपूरयि ।
- ६८८.ये पस्सन्ति जिनं तत्थ ससिस्सं सिरिया जलं,
सुलब्धा तेहि नेत्तानि तेसमक्खीनि लोचना ।
- ६८९.ये सुणन्ति तदा धम्मं धम्मिस्सर पभावितं,
सुलब्धा तेहि सोतानि तेसं सोतानि सोतका ।
- ६९०.ये लपन्ति तदा बुद्धगुणज्झि गुणभूसणा,
सुलब्धा तेहि वे जिक्खा तेसं जिक्खा रसज्जका
- ६९१.ये वन्दन्ति जिनं यन्तं ससङ्गं गगनङ्गने,
सुलब्धा तेहि हत्थानि तेसंयेव भुजा भुजा ।
- ६९२.तदा तथागतं दिस्वा ये सन्तुट्ठा तथागतं,
तथागतानं सब्बेसं यो तोसो होतु सब्बदा ।
- ६९३.गतो कल्याणीयं नाथो महेन्तेवं सदेवके,
तेसं पूजाविधानं को मुखेनेकेन भासति ।
- ६९४.ततो गङ्गा मनुज्ज्झि सम्पत्तं तं सपुत्तकं,
तरङ्ग मुदु बाहाहि गहेत्वा चरणम्बुजे ।
- ६९५.प्रादे पक्खालयि सम्मा फेण पुप्फुपहारिका,
ततो ततोतुं गण्हित्वा अका देहस्सनुगहं ।
- ६९६.ततो सो याचितो सत्था नागसङ्घेहि वन्दिय,
अगमा मण्डपं रम्मं मनोनन्दनमावहं ।
- ६९७.गन्त्वा मण्डप मज्झिम्हि बुद्धारह महासने,
निसीदोभासयं आसा रवीव उदयावले ।
- ६९८.ततो भिक्खु निसीदिसु पत्त पत्तासने तदा,
बभास मण्डपं तीव सरं व पदुमाकुलं ।
- ६९९.जननेत्तालिनो गम्म वसी सोम्ममुखम्बुजे,
पतन्ता कुसलामोदे गण्हन्ता तित्तिनो गता ।

७०० तथा सभिक्षुका नागा मुनिनो रूपसागरे,
नेत्तिन्द मणिनावाहि पारं गन्तुं न ते पभु ।

७०१ ततो ससङ्घं सुगतं सजनो मणि अक्खिको,
सक्कच्चं सकहत्थेहि अन्नपानेन तप्पयी ।

७०२ अथोनीत पत्तपाणिमच्चयित्वा तथागतं,
भत्तिनिन्नो निमन्तेसि देसनत्थानुमोदनं ।

७०३ ततो ब्रह्मस्सरो सत्था निच्छरं ब्रह्मघोसनं,
विज्जापेन्तो जने सब्बे सकसद्देन देसनं ।

७०४ देसेस्वेवं जिनो धम्मं मनिलासनकादिनं,
पीतिपामोज्ज जननं निब्बाणामतमावहं ।

७०५ भो भो सुणाथ भुजगा भवसागरमिह
पापारिनक्कमकराकुल दुग्गममिह,
मग्गा जना खलु लभन्ति कदा पतिट्ठं,
ओहाय बुद्धथिरसारतरिं विसालं ।

७०६ लब्धान दुल्लभतरं मुनिपातुभूत
कालं चिरेन भुजगा न पमादयित्थ,
जाती जरा मरण दुक्ख परिद्ववा च
संसारिकस्स न ततोपगतस्स होति ।

७०७ तारुज्जमम्बुजसिरिंव परित्तकालं
पाणं तुसारलवसारतरं जनानं,
भोगं दधाति जलधिमिह तरङ्गभङ्गिं
निच्चं मनो दहति सोकसिखीभि नाना ।

७०८ कत्त्वान रागमिसयोपि खगा दुपज्जा
थिरूपि नारिकुसुमेसुपि रूपगिद्धा,
पत्ता नयं खलु पुरे परिहीन झाना
रूपे न रज्जथ ततो खलु साधुपज्जा ।

७०९ सद्धानुरागमनुगोपि पुरे सिखण्डी
सुत्त्वान मोरि मधुरं गिरमज्जितङ्गो,

व्याधस्स हत्थमगमासि भवेसु तस्मा
नत्थेव सहसमदुक्खकरं जनानं ।

७१०.ओहाय नेककुसुमेसु परागरागं
मत्तेभकुम्भ मगमा मदगन्धलुब्धो,
भिङ्गो पभग्ग तनुको करिकण्णताला
नत्थेव गन्धसदिसं तिभवेसु पासं ।

७११.गम्भीर नीरधिभवो पवुरासनो'पि
मिच्छो गिलित्व बलिसं रसगेधहेतु,
पप्पोति दुक्खमतुलं न रसेसु सात
मत्थिति मन्त्व पजभाथ रसेसु गेधं ।

७१२.भो बुद्धलोका'गत सुद्धसत्तो
बुद्धत्तमेव नियतो अपि बोधिसत्तो,
थिसङ्गमाय परिहायि सरज्जतो'पि
तस्मा हि फस्ससदिसो अनयो नवत्थि ।

७१३.भेरण्ड पेलक कपु'दक हेतुहीन
सत्तापि दानरुचि दानमणिप्पभावा,
पत्ता'पवग्ग वरसारपुरं भुजङ्गा
को नप्पदाति धनिको सिव'मेसमानो ।

७१४.प्रालेत्व सीलम'मलं विसकण्ठिकापि
इन्दस्स नन्दनवने'सि पिया महेसी,
तस्मा पसत्थविभवं यदि पत्थयव्हो
पालेथ सीलम'मलं खलु जिवितं'व ।

७१५.सगो विसाल रतनालय सम्पकिण्णो
सानन्द'मन्द सुरसुन्दरि सुन्दरो सो,
फुल्लम्बुजाकर वनादिहि नन्दनीयो
तत्थामरा विय'मरा'विरतं रमन्ति ।

७१६.तम्हापि भो रुचिर ब्रह्मनिकाय भुति
रम्मा ततोपि महितं अमतं वरिद्धं,
तस्मात्तकाम निरता जनता सपज्जा
तण्हक्खयाय सततं वीरियं करोथ ।

७१७ एवं सद्धम्ममग्गं वरमति सुगतो देसयि पन्नगानं
 सुत्वा ते सम्पहट्ठा महमहमकरुं निज्जरादीहि सद्धिं,
 तेसं वे देसनायं सुरविट्ठपि समा सात्थिका तत्थ जाता
 सो नाथो तच्च धम्मं भगवति तनया ते च वो पालयन्तु

कल्याणि देसागमनं ।

७१८ नगाधिराजे सुमनाभिधाने
 वसं सुमेधो सुमनाभिधानो,
 देवो तदा'गम्म सपारिसज्जो
 कल्याणियं तत्थ फणीहि सद्धिं ।

७१९ दत्त्वा'पवग्गस्स निदानदानं
 सुत्वान धम्मं सुतिसीतिभुतं,
 पहट्ठचित्तो उपगम्म बुद्धं
 नत्वाह एवं कतपञ्जलीको ।

७२० न वे फणीनं नपि मानुसानं
 नानिम्मिसानं न पितामहानं,
 हितत्थ मेवाखिल लोकनाथा
 जायन्ती लोके करुणागुणग्गा ।

७२१ अन्तोग्धा नून मयम्पि तुय्हं
 दयाय तस्मा फणीनं विमेसं,
 करोहि मय्हं भवनम्हि धीर
 पादं'सुना'तीव पवित्तरूपं ।

७२२ यो'यं नगो दिस्सति'तो पुरत्थ
 भुमङ्गना मोलिसिरिं वहन्तो,
 समन्तकूटोति समन्तचक्खु
 जानाति लोको वसतिं ममेतं ।

७२३ यो नील नाना वनराजि राजितो
 आसार धारा गिरि निज्झराकुलो,
 आपीत नीलारुण पल्लवावली
 जिमूतकूटो विय भाति उग्गतो ।

७२४ यो सिन्धुवारिं उरसा पभेज्ज
आगम्म ते पादपणाम हेतु,
विज्जोतमानो वियचक्कपाणि
महाति तुङ्गग धराधरिन्दो ।

७२५ गङ्गावधू कुटकिरीटधारी
सामन्त सेलिन्द चमूपतीको,
यो'यं धराधार महामहीपो
र राज लङ्का नगरङ्गणम्हि ।

७२६ प्रारोह दन्तो चितकूट कुम्भो
अनेक सोण्डिक्ख सवन्ति हत्थो,
यो निज्झरासार मदप्पवाहो
गजोरिवा'भाति सुराधिपस्स ।

७२७ सम्फूल्ल पुप्फत्थबका'नपत्ता
सत्थत्त रत्तङ्कुरमोलिमाला,
कन्तालता'लिङ्गित खन्धदेहा
तिट्ठन्ति भूपाव यहिं कुजिन्दा ।

७२८ सिद्धङ्गना रत्तपदम्बुजाली
सम्हिन्न हत्थाभरणालि युत्ता,
केकीकलापुप्पल मालमाली
सिलातलाकञ्ज निभन्ति यत्थ ।

७२९ मङ्गुर पाठीन सवङ्क सिङ्गु
रोहिच्च मुञ्जा'मर पावुसेहि,
कुलीरनक्काद'निमेसकेहि
निकीळीतं ददर रत्तपेहि ।

७३० निच्चञ्चि संराव विराचितानं
बलाक कादम्ब कदम्बकानं,
आपानसाला विय सारसानं
हंसालिनं मङ्गल वासभूतं ।

७३१ निरन्तरामोद मुदावगेहि
सुफुल्ल कोकास'रविन्दकेहि,

सोगन्धि'किन्दीवर केरवेहि
किञ्जकख छन्नणतलेहि चित्तं ।

७३२सीतच्छ सातोदक सम्पपुण्ण
सरोजिनी लङ्कत भुमिभागो,
यो'यं पुरे भाति मनुञ्जरूपो
समन्तकूटो स समन्तकूटो ।

७३३द्रलित विपिनसण्डा यत्थ सेले समन्ता
समुपगत जनानं चित्तमामोदयन्ति,
मधुक वट करेरि बोधि जम्बीर भल्लि
खदिर'भय कदम्बा फुल्ल सेल्लू पलासा ।

७३४पणस'मत पिलक्खा कण्हवण्ट'क्ख चिञ्चा
लबुज बदरि नीपा फन्दनि'न्दीवराव
मकुल'सन पियाला गद्दभण्ड'ज्जुना च
कमुक सल्ल तिन्दु'दुम्बरम्बस्स'कण्णा ।

७३५पुन्नाग चम्पक दुमुप्पल दाडिमा च
खज्जूरि ताल गिरिमल्लिक'सोक ताला,
हिन्ताल नाग निवुला युगपत्त'रिड्ड
सेतम्ब एरवतकापि च केतका च

७३६समफुल्लभण्डि सुमन'ज्जक यूथिका च
वासन्ति चित्तक जपा रविमालती च,
कुन्दस्स'मारक कुरण्डक बीजपूर
सेफालिका च तिणसूल समीरणा च ।

७३७वोचु'च्चु कीचक हलिदि विळङ्गि बिम्बि
नीली वचा'तिविसालाबु च नागवल्ली,
वल्लीह सारद'पराजितवारु'सीरा
फलादि नेक वनराजि विराजितो सो ।

७३८तिट्ठन्ति केचि तरवो सुरभिं किरन्ता
तत्थेव केचि फलिता मधुरप्फलानि,
अन्दोलिता फलितपल्लविता लतायो
सन्धारयं विटप जत्तुसु भन्ति केचि ।

७३९सामन्तगे जनगणे सततं दुमिन्दा
सम्पीणयन्ति दलिता फलिनो च यस्मिं,
ते अक्ल्यन्ति विय लोचन गोचरेहि
वातेरितेहि तरुणारुण पल्लवेहि ।

७४०तस्मिं वने वनसुरा निजवसुन्दरीहि
रम्मे सिलातलदहे सिकतातले च,
नच्चन्ति तन्ति तुरियानि च वादयन्ति
गायन्ति मालभरिनो सततं पतीता ।

७४१सिद्धा च सिद्धवनिता हि तहिं तहिं ते
दिब्बन्ति पुप्फफल पत्तरसाहिनन्दि,
अच्छन्ति तत्थ गिरिपादप रामणेय्ये
योगेहि सङ्गत मना बहितापसापि ।

७४२तस्मिं वने हरिण रोहित पुण्डरीक
गोकण्ण सल्ल सस जम्बुक सूकरा च,
साखामिगेणिवग बब्बु रुरु कुरुङ्ग
गोधाखु पम्पक कपी गवया चनेका ।

७४३स्ते वग वग चरिनो हयमारकादी
नाना चतुप्पदगणा मुदिता वसन्ति,
पक्खीपि कोसिय कपोतक नीलगीव
धङ्काट लाप परपुट्ट मधुब्बताव ।

७४४नज्जिक्क दिन्दिह चकोरक साळिका च
चक्कक्क कीर कुररा कुलला च कङ्का,
चित्रच्छदा मधुर कूजक नेकपक्खी
सङ्गम्म यत्थ निवसन्ति मनुज्जरूपा ।

७४५त्तेसं वनन्तमथ नाटकमण्डलां च
गीतालयं विय अहोसि च गायकानं,
आपानभुमि सदिसं मिगपक्खिकानं
निच्चुस्सवं रतिकरं नयनाभिरामं ।

७४६एवं विधो विपिनराजि विराजितेहि
कूटेहि नेकसुर सुन्दरि मण्डितेहि,

अत्युच्च नीलसिखिगीव समान वण्णो
एसो समन्तगिरि मे वसती मुनिन्द ।

७४७ एवं पतीत मनसो सुमनाभिधानो
वत्त्वान नत्वमसमं गमनोपयुत्तं,
कासाथ सोपि मुनि तस्स वचं पटिच्च
सब्भिकखु निक्खमि जिनो गगनायनम्हि ।

७४८ निच्चेतनापि गिरिपादप आदयोपि
नागा सुपण्ण मिग पक्खिक हेतुकापि,
विज्जाधरामरं सुरा चतुराणनापि
सङ्गम्मं कंसु सुमना महमब्भुतं ते ।

७४९ मुनिन्दे पयन्ते समिद्धं तिलोकं
गिरिन्दाभिनन्दा दुमिन्दा पबुद्धा,
मिगिन्दा सुतुट्ठा खगिन्दा सुघुट्ठा
पवुट्ठो महिन्दो पणट्ठो निदाघो ।

७५० आच्छन्ते गगनायनेन सुगते भानुं सि सन्तो तदा
वारेसुं सूरियातपञ्च जलदा सिज्जिंसु भुम्या जलं,
मन्दामन्द सुगन्ध मुद्ध पवनो पापेति सितं सुखं,
देवादि धज छत्त चामरकरा पूजेन्ति मानेन्ति च ।

७५१ सन्नीर हिन्तालंग सिन्दि पूग
तालम्बसालादि महीरुहित्वा,
तिट्ठन्ति ते चामरहत्यकां व
पुप्फेहि छन्नो गगनङ्गनोपि ।

७५२ अनेन विधिना जगदेक नाथो
पवत्तमानेसु महामहेसु,
दिसञ्च विदिसं परिपूरयन्तो
जब्बण्णरंसीहि अगा नगिन्दं ।

७५३ तस्मिं समन्तनगमुद्धनि लोकनाथो
छब्बण्णरंसि निकरं दिसि पत्थरन्तो,
भिकखूहि सो परिवुतो परसागरन्तं
ओलोकयं ठितिमकासि अनोमवण्णो ।

७५ लङ्कावधू सुमनकूट किरीट कूटं
सज्जेसि'नगघ जन राज मणी महन्तो,
इच्छत्थदं सिवदमप्पटिमं तिलोके
तं'दानि भो भजथ सेवथ सब्बकालं ।

७५ फ़ासुं तदा सुरवरा सुरसुन्दरीहि
लङ्काय सेलसिखरेसु महासमज्जं,
वज्जिंसु भेरि विकती सयमेव सब्बा
भस्सिंसु दिब्बकुसुमाभरणा नभम्हा ।

७५ दलङ्कम्बरं निखिलमासि च छत्तछत्तं
नाना विराग धज केतु समाकुलञ्च,
नानासुगन्ध कुसुमादि दिसन्तरालं,
नानग्धिकावलि विराजित मन्तळिक्खं ।

७५ अस्मिं दिने'सि रतनं मणितोरणेहि
दीपालि पुण्णघटपन्तीहि दस्सनीयं,
सम्बुद्ध देहपरितोगत छप्पभाहि
रत्तं नभावनि चराचर सब्बदब्बं ।

७५ मालावतंस समका गिरयो समन्ता
हुत्वा नमन्ति च भमन्ति सचेतना'व,
सब्बेपि तत्थ तरवोच लतादयो च
नच्चन्ति दिब्बनटका विय ओनतग्गा ।

७५ एवं तदा महत विम्हय पाटिहेरे
बुद्धानुभाव जनिते इध वत्तमाने,
तत्त्वान धीरचरणं समनो सुधासी
एवं वदी परम पितिमनो उदग्गो ।

७६० ये ते मुदु कोमल रत्तपादा
सुरत्त फुल्लम्बुरुहोपमाना,
वट्टानुपुब्बायत अङ्गुलिका
सुतम्बतुङ्गग नखावलीका ।

७६१ सुवण्णकुम्मु'न्नत पादपिट्ठि
निगुळ्ह गोप्फायत पण्हिभागा

समच्छमायं सकलं पतिङ्गिता
न लिम्पते सुच्छविता रजादि ।

७६२सम्मत्त हत्थोसभ हंस सीह
समान लीलाय यहिं पयाति,
निन्नुन्नता भेरितलां व भुमि
होताथ पुप्फादि सुमण्डिता च ।

७६३अपेन्ति मग्गा सयमेव खाणु
सकण्टमूला कठला च सब्बे,
गम्भीर नीरापग पङ्कदुग्गा
हित्वा सभावं रमणीयमेन्ति ।

७६४व्रजन्ति भुमिं गिरयो पुरत्थ
पसारिते पादवरे जिनस्स,
निब्बाति अग्गी नरकोदरेपि
गणहन्ति पादे पदुमादयो च ।

७६५इदञ्चि ते पादतले यतीस
सनाभि नेमि घटिकावलीहि,
सुसण्ठितं चारंसहस्सवन्तं
सन्दिस्सते चक्कवरं महन्तं ।

७६६तमेव चक्कं परिवारयित्वा
सिरिवच्छ सोवत्थिं वतंसका च,
पासाद भद्रासन पुण्णपाति
सितातपत्तासि मयूरहत्था ।

७६७ञ्जीलादिभेदा कमलुप्पला च
समेरु सत्तद्धि महासमुद्दा,
सत्तापगा सत्त महासरा च
हिमालयो चक्कवाळद्विको च ।

७६८चन्दक्कतारा च छदेवलोका
पितामहावास मनुस्सलोकं,
सुवण्ण नावा सिविका च सङ्खं
केलाससेलं धजतोरणा च ।

७६९चिन्तामणुणीस सवच्छ धेनू
मीनद्वयं चक्कवत्ति ससेनो,
सीहंस्स मातङ्ग वियग्घराजा
हंसोसभो किम्पुरिसो मयूरो ।

७७०क्रोज्जा च एरावण हत्थिराजा
सचक्कवाका मकरादयो च,
नाना महामङ्गल लक्खणा ते
विरोचमाना विलसन्ति निच्चं ।

७७१जातक्खणे यस्स महिं पभेज्ज
विसाल सत्तुद्वय पङ्कजानि,
पटिग्गहेसुं चरणानि यानि
ते तानिमानच्छरियानि लोके ।

७७२वन्दापनत्थायुं पनीतकाले
पितूहि ते देवल तापसिन्दं,
पादानि गन्त्वान जटासु तस्स
आसुं तवे'तङ्घियुगं अहो भो ।

७७३सुद्धोदनक्कस्स नराधिपस्स
सन्तोस तोयेहि पपूरितस्स,
सिरो विसुद्धम्बु रुहाकरस्स
सरोरु हासुं चरणानि तुहं ।

७७४ये चङ्कमे चङ्कमणावसाने
ओनम्म मेरूदय पब्बनिण्दा,
पटिग्गहेसुं चरणानि यानि
ते तानिमा'नच्छरियानि लोके ।

७७५वं वन्दमानो तिदिवाधिपो सो
यस्सानुभावेन गतायुकोपि,
सकियठाने'सिनपुनापि ते'वं
पादम्बुजं धीर! महानुभावं ।

७७६देहीनमग्गोपि निसाकरारि
मानुन्नतो सो सयितस्स तुहं,

पादस्स अन्तम्पि न सक्खि दद्धुं
अच्छेर रूपं इदमङ्घिकज्जं ।

७७७ गङ्गाय गङ्गापति सन्निधाने
तीरे तदा नम्मद जिम्हगस्स,
पादस्स लज्जं अकरी मुनिन्द
मय्हं'पि होतं करुणा तवेसा ।

७७८ आराधितो सच्चक तापसेन
अका तुवं सच्चक बद्धसेले,
पादस्स लज्जं जगतो हिताय
मय्हम्पि होतं तमनुगहन्ते ।

७७९ सुत्त्वान नाथो गिरमेतमस्स
पस्सं महाभुतिं मनागतेसु,
लोकस्स लोकेहि महीय मानो
अकासि वामेन पदेन लज्जं ।

७८० सम्बोधितो अट्टम सारदस्मिं
वेसाखमासे मुणि पुण्णमायं,
पादस्स'भिज्जाणमका'परणहे
सदेवके सस्समणे महेन्ते ।

७८१ पतङ्गिका सित्थक मत्थकम्हि
यथङ्किता खत्तिय मुद्दिकाय,
आसेव'मेवं जिनपादलज्जं
समन्तकूटम्हि नमस्सनीयं ।

७८२ अकालमेघो च ततो पवस्सि
वस्सिंसु नानारतनानि खम्हा,
तथा परितो कुसुमम्बरानि
सुवण्णचुण्णानि जिनेकवण्णा ।

७८३ ततो'पगन्त्वा सुगते भगामी
तस्मिं नितम्बे गिरिगम्भरायं,
दिवाविहाराय निसीदि यत्थ
सुपाकटं तं भगवागुहा'ति ।

७८४ त्रतोरहन्ता सुगतोरसा ते
गन्धादिना साधु महेत्व सब्बे,
वन्दित्व कत्त्वान पदक्खिणन्तं
तहं तहं कंसु दिवाविहारं ।

७८५ लतङ्गनायो विटपीधवान
मालम्ब साखापुथुलं सपस्से,
सुफुल्ल नमञ्जूकर मञ्जरीहि
नमस्समाना व सदनतग्गा ।

७८६ तिड्ढन्ति रुक्खा नटका व तत्थ
सुफुल्ल साखाकरं मुक्खिपित्वा,
नमस्समाना विय ओनतग्गा
वत्तन्ति मानच्छरियानि निच्चं ।

७८७ तथेव उच्चावच पब्बता च
नमस्समाना विय पादलज्झं,
तिड्ढन्ति निन्नग्ग सिखा समन्ता
इदम्पि निच्चब्भुतमेव तत्थ ।

७८८ तस्मिं नगे पादवरङ्कितस्मिं
खलमण्डलोकास पदेसमत्ते,
समोसरन्ते बहुके जनेपि
होतेव ओकासम, हो पदङ्कं ।

७८९ समोसरित्वान महेत्व सत्ते
निक्खन्तमत्ते जलदा समेच्च,
सोधेन्ति मालं म्बुवहेहि साधु
इदम्पि निच्चब्भुतमेव तत्थ ।

७९० प्रादेन फुट्टस्स सिलातलस्स
एतादिसानच्छरियानि होन्ति,
लोकेकनाथस्स अनासवस्स
महब्भुतं कोनु कथं भण्येय्य ।

७९१ दिवाविहारं भगवा ससङ्खो
कत्त्वान तस्मिं पन किञ्चिकालं,

महीयमानेसु सदेवकेसु
ततो गतो रोहणमम्बरम्हा ।

७९२ तस्मिं ससङ्खो मुनि दीघवापियं
थूपस्स ठाने परमाय भुमिया,
गरुं करोन्तो पन तं महीतलं
निरोधभावेन निसीदि सत्रजो ।

७९३ ततो नुराधं भगवा नभम्हा
गन्त्वान बोधिद्धितभुमिया च,
ठाने महामङ्गलचेतियस्स
तथेव अक्खन्तिनहितस्स ठाने ।

७९४ निसीदि पत्त्वान निराधपीतिं
ससावको पेक्खम'नागतद्धं,
पतिद्धिता मे पन बोधिधातु
करोन्ति लोके'ति जनस्स वुद्धिं ।

७९५ वुट्ठाय तुट्ठो भगवा निरोधा
गतो सिलाथूपवरस्स ठानं,
ठितो तहिं धम्ममथुद्विसित्वा
गतो नभा जेतवनं सुरम्मं ।

७९६ एवं सो धम्मराजा जनहितविहितो वीत दोसारिवग्गो
लङ्कारामाय रम्मे सुमनगिरिसिरे'कासि यं पादलज्झं
तं वो सग्गा'पवग्गं ददति मुनिसमं चित्त मत्ते पसन्ने
तस्मा भो!भो! पहट्ठा नमथ महथ तं साधु साधुप्पसत्थं ।

इति समन्तकूट वण्णना निद्धिता ।

ग्रन्थ समाप्तिय ।

१. अनन्तरा समत्तायं सुमणद्विसु वण्णना,
तथेव साधू सङ्कप्पा खिप्पं पप्पोन्तु पाणिनं ।
२. यो याचितो रज्जवासी गुणाधार सुधीमता,
राहुलत्थेरनामेन विस्सुतेन महीतले ।

३. भुवनोदरमिह पञ्जातो रवीवम्बर मण्डले,
अरञ्जरतनानन्द महाथेरो महागणी ।
४. जीवितं विय यो सत्थुसासनस्स महाकवी,
सारो सुप्पटिपत्तीसु सत्थसागर पारगो ।
५. तस्स सिस्सो'सि यो विप्पगाम वंसेक केतुको
जातागमो'रञ्जवासी सीलादि गुणभूसणो ।
६. यो'का सीहलभासाय सीहलं सद्धलक्खणं,
तेन वेदेहथेरेन कतायम्पियसीलिना ।

सिद्धिरत्थु ।